KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 213. V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Keskiviikkona lokakuun 6 p:nä

Rajonilehdistö ja SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalit

Piakkoin lähestyy vaalikamppailun alkamisen aika. Aluepiireissä, alueilla ja kansallisissa tasavalloissa lähenee loppuaan vaaliokrugoiden ja alueiden rajojen määrittely. Maamme lähestyy vaaleihin valmistautumisen kaikkein vastuunalaisimpaa kautta, t.s. sellaisten kandidaattien asettamista ja käsittelemistä vaaliokrugoittain, jotka ansaitsisivat Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton Korkeimman Sovetin deputaattien korkean nimityksen.

Tällä asteella suunnattomasti kasvavat puolueemme organisatsioni-, agitatsioni- ja propagandatyön tehtävät, puolueen, joka on, kuten Stalinilaisessa Konstitutsiossa on kirjoitettu, työtätekevien etujoukko niiden taistelussa sosialistisen järjestelmän lujittamisen ja kehittämisen puolesta ja muodostaa työtätekevien kaikkien, niin yhteiskunnallisten, kuin myöskin valtiollisten järjestöjen johtavan ytimen. Suuren vastuunalaisuuden vaaleihin valmistautumisesta asettaa Lenin-Stalinin puolue jokaiselle järjestölleen, suurenmoiset tehtävät lankeavat bolshevistiselle lehdistölle.

Deputaattien vaalit Korkeimpaan Sovettiin tulevat tapahtumaan okrugoittain, joihin jokaiseen tulee kuulumaan useampia rajoneja. On luonnollista, että agitatsionityön pääpaino tulee vaaliokrugojen keskuksissa ilmestyville rajonilehdille. Useimpien satojen näistä lehdistä on näyteltävä etumaista agitatsioniroolia kaikessa vaalikamppailussa ja jokaisen alueen, aluepiirin, puoluekomitean on jo nyt asetettava itselleen kysymys: ovatko alueensa rajonilehdet, varsinkin vaaliokrugojen keskuksissa ilmestyvät lehdet valmiit toteuttamaan tämän suurenmoisen poliittisen roolin?

Rajonilehtien enemmistön, niiden joukossa myöskin useiden edellytettävien vaaliokrugoiden keskuksissa ilmestyvien lehtien työn nykyinen taso ei anna varmuutta siitä. Koko lehdistön ensivuoroisena tehtävänä viimeisten kuukausien aikana on ollut ja on Stalinilaisen Konstitutsion ja vaaliasetuksen propaganda, sen selostaminen työtätekevien laajoille joukoille. Ja tässä, vaalilain kirkkaasta selvyydestä huolimatta, monet lehdet ovat sotkeneet, desorientoineet lukijajoukkoja, valitsijajoukkoja. Niinpä, esimerkiksi, "Muromskij Rabotshij" — Gorjkin alueen Muromskin rajonin suuri, joka päivä ilmestyvä rajonilehti, aivan hiljattain pääkirjoituksessaan SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautumisesta tiedoitti:

"Rajonissa lasketaan olevan lähes 3.000 lukutaidotonta. Lukutaidottomuutensa vuoksi he eivät voi osallistua vaaleihin, jos heille ei anneta apua lukutaidottomuuden likvidoimisessa".

Tällä samalla "Muromskij Rabotshij"'n toimitus kauheasti vääristi vaaliasetuksen yhden perussäännön. Yhdellä kynänpiirroksella lehti, vastoin Stalinilaista Konstitutsiota, sääti eräänlaisen sivistyssensuksen ja yritti dekretitoida laittoman, sisällöltään sovettivastaisen äänioikeuden riistämisen 3.000 kansalaiselta. Tämä lehti ilmestyy Muromissa, jossa mahdollisesti tulee olemaan vaaliokrugan keskus. Eikö ole selvää, että lehden toimittajan **I. Ketshetovin** käyttäytyminen on vastuuton, ja tilanne itse lehdessä — epätyydyttävä.

Hetkeäkään viivyttämättä, muutamien päivien kuluessa, huolellisesti tarkastettava ja vahvistettava vaaliokrugoissa ilmestyvien rajonilehtien toimittajat ja toimitussihteerit, — sellainen on tällä hetkellä jokaisen aluekomitean, jokaisen aluepiirikomitean ja kansallisen kompuolueen keskuskomitean velvollisuus. On kokonaan sietämätöntä, ettei suuressa määrässä rajonilehtiä ole toimittajia, ja lehtiä kuukausikaupalla allekirjoittavat "v.t. toimittajat", "sijaiset", jne. Rajonilehtien toimittajien kokoonpanossa on paljon pölkkypäitä, jotka sallivat puolueen ja sovettihallituksen linjan vääristelyjä; rajonilehtien toimituksissa on vielä vihollismielisiä aineksiakin, jotka käyttävät toimittajien valmentumattomuutta ja lukutaidottomuutta puoluevastaisen, sovettivastaisen propagandan suorittamisen tarkoituksiinsa.

Näiden, lehtien toimituksista vielä poiskarkoittamattomien kansan vihollisten juonet ovat monenlaiset, — niitä ei saa hetkeksikään unohtaa. Vihollisten työn perusmetodina sanomalehdissä on ennenkaikkea vihollismielisten aatteiden lehtiin soluttaminen niiden tuomitsemisen muodossa. Niinpä, esimerkiksi, Udmurdian ASSR:n Baryshnikovskin rajonin rajonilehti "Pobeda" pääkirjoituksessaan, jolle oli annettu otsikoksi "kansan vihollinen paljastettu", julkaisee kokonaisen sarjan inhoittavia sovettivastaisia loosunkeja. Sillä samalla toimittajan sijainen **Bazhenov** muutti lehden tämän numeron kansan vihollisten, puolueemme ja sovettivallan vihollisten tribunaksi. "Luninskaja kommuna" julkaisee syyskuun 25 päivän numerossa kirjoituksen vastavallankumouksellisella otsikolla. On kulunut jo useita päiviä, mutta siitä huolimatta ei ole huomattavissa, että Kuibyshevin aluekomitea olisi kutsunut järjestykseen lehden toimittajan.

Vihollisten yritykset käyttää sovettilehtiä sovettivastaisen agitatsion tribunana, — niin "vihollismielisten aatteiden paljastamisen" muodossa, kuin tahallisten painovirheiden, kirjoitusvirheiden, "epäonnistuneiden" lauseiden ym. muodossa, — nämä yritykset, epäilemättä, tulevat vielä saamaan sijansa vaalikamppailussa. Puolue-elinten ensivuoroisena tehtävänä on tarkastaa sanomalehtien työntekijöiden kokoonpano, lujittaa aluelehtien kaaderit, sulkea kaikki raot, joista kansan vihollinen voi päästä tunkeutumaan lehdistön tribunalle.

Lehtien toimittajien ja toimitussihteerien tarkastaminen, kelpaamattomien, poliittista luottamusta ansaitsemattomien ihmisten vaihtaminen puolueelle, sen Stalinilaiselle Keskuskomitealle ja Sovettihallitukselle loppuun asti uskollisilla ihmisillä aluekomiteoiden, aluepiirikomiteoiden ja kansallisten kompuolueiden keskuskomiteoiden taholta — sellainen on **perustehtävä** lehdistön valmistamisessa vaalikamppailuun. Se on perustehtävä, päätehtävä, mutta ei ainoa tehtävä. Vaaliokrugoiden keskuksissa ilmestyville lehdille aluekomiteoiden ja aluepiirikomiteoiden on annettava myöskin aineellista, teknillistä apua. Eikö ole häpeäksi, että tähän asti useat näistä lehdistä sijaitsevat likaisissa ja ahtaissa huoneustoissa, niillä ei ole edes kirjoituskonetta. Ja, mikä on raskainta, painetaan kurjasti kalustetuissa kirjapainoissa, joista toisinaan puuttuu sanomalehtien julkaisemiselle kaikkein välttämättömimpiä kirjasimia, koneiden varaosia yms.

Tämän vuoksi näiden lehtien ulkoasu onkin köyhä, harmaa, epäsiisti, vaikeastiluettava. Ei saa enään kärsiä tällaista tilannetta! Ei saa, varsinkaan nyt, sosialistisen demokratismin korkean kukoistuksen kautena, työtätekevien laajojen joukkojen poliittisen aktiivisuuden myrskyisen kasvun kautena. Vaalikamppailun aikana tulee vielä tuntuvammaksi monien lehtien kalpeus ja velttous.

Ottakaamme esimerkiksi sellainen kuin Ussoljskin (Itä-Siperian alueen) rajonilehti. Lehden toimituksen irtaantuneisuus joukoista on tullut aivan anekdoottimaiseksi. Kirjoituksen pappien vehkeilystä **oman, Ussoljskin rajonin kylissä,** sanomalehti sai ... Irkutskista, TASSin alueosastolta. Tämä on lehden painumisen raja. **Tällaista lehteä** ei saa yleensä julkaista, tällaisella lehdellä ei ole olemassaolon oikeutta, varsinkaan vaalikamppailun aikana. Sillä bolshevistisen lehdistön ominaispiirteenä on aina ollut kiinteä, eroittamaton yhteys joukkoihin, joukkojen elämän ja mielialojen alinomainen tunteminen, heidän ajatuksiensa ja toiveittensa ilmaiseminen.

Elämä on tullut maassamme kirkkaaksi, kauniiksi, iloiseksi, onnelliseksi kymmenille miljoonille työtätekeville, SSSR:n kaikille kansoille. Stalinilaiselle aikakaudelle on tunnusmerkillistä työtätekevien joukkojen sellainen luomistyön nousu, jollaista ei ole tuntenut eikä ole voinut tuntea yksikään aikaisempi aikakausi ihmiskunnan elämässä. Erikoisen myrskyisesti ilmenee tämä nousu nyt, suuren tapahtuman edellä — SSSR:n Korkeimman Sovetin ensimmäisten vaalien edellä.

Koko lehdistömme, ja varsinkin jokainen, vaaliokrugan keskuksessa ilmestyvä rajonilehti suorittaa nyt tutkinnon puolueen edessä, tutkinnon maan edessä. Tutkinnon korkeasta poliittisesta kypsyneisyydestä, terävästä poliittisesta vaistosta, oikeudesta ansaita kollektiivisen organisaattorin, bolshevismin agitaattorin, propagandistin korkean nimityksen. Tämä tutkinto on suoritettava! — sellainen on nyt suuren puolueemme jokaisen komitean yksi ensimmäisistä tehtävistä.

("Pravdan" johtava kirjoitus 5/X—37, otettu radioteitse).

Vaalipiireistä pohjoisissa ja paimentolaisrajoneissa sekä pienillä asutuksilla

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean päätös

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

1. Pohjoisen kansallisissa okrugoissa, sekä myöskin vuoristo- ja paimentolaisrajoneissa sallia liittotasavaltojen Toimeenpanevien Keskuskomiteoiden luvalla vaalipiirien järjestäminen asukasluvun ollessa alle 100 henkilön, mutta ei alle 50 henkilön.

2. Sallia eri vaalipiirien muodostaminen kylissä ja kyläryhmissä asukasluvun ollessa alle 500 henkilön, mutta ei alle 300 henkilön sellaisissa tapauksissa, kun matka näistä asutuksista vaalikeskukseen on yli 10 kilometrin.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri A. GORKIN.

Moskova, Kreml.
Lokakuun 3 päivänä v. 1937.

Latvian sotilasdelegatsio matkustanut kotimaahansa

Riiga, (TASS). Riigaan saapui Sovettiliitosta Latvian armeijan delegatsio kenraali Rozensteinin johdolla, joka osallistui Valkovenäjän sotilasokrugan sotajoukkojen manöövereihin.

Tämän yhteydessä "Jaunakas zinjas" kirjoittaa, että delegatsio oli otettu vastaan Sovettiliitossa sangen vieraanvaraisesti ja Punaisen Armeijan manööverit tekivät siihen mitä parhaimman vaikutuksen.

NLKNL:n XII aluekonferenssi

Eilen alkoi työnsä NLKNL:n Karjalan XII aluekonferenssi Punaisen Armeijan talolla.

Yksimielisesti valittiin konferenssin presidiumiin NKP(b):n Karjalan AK:n v.t. sihteeri tov. IVANOV, NLKNL:n Karjalan AK:n v.t. sihteeri tov. DROZDOV, ordenisti KOSTJUTSHENKO, NLKNL:n KK:n edustaja tov. FELJDMAN, LEONINOK (NKP(b):n Karjalan AK), LUKINA (Kalevalan rajoni), LOGINOV (Soroka) ym, yhteensä 11 henkilöä.

Myrskyisin suosionosoituksin valittiin kunniapuhemiehistöön kansojen johtaja, nuorison paras ystävä ja opettaja toveri STALIN, toverit: MOLOTOV, VOROSHILOV, A. ANDREJEV, KALININ, MIKOJAN, KOSIOR, EICHE, ZHDANOV, JEZHOV, TSHUBARJ, PETROVSKIJ, DIMITROV, THÄLLMAN, JOSE DIAZ ja DOLORES IBARRURI.

Konferenssi otti delegaattioikeudet kaupunkikonferenssissa NLKNL:n Petroskoin kaupunkikomitean sihteeriksi valitulta Lifanovalta hänen aikaisemmasta yhteydestään kansan vihollisten kanssa, ja Shavkunilta samoista syistä.

Tähän päättyi konferenssin ensimmäinen istunto.

Moskovan—Pohjois-Amerikan lentoja järjestävältä hallituskomissilta

Sovettihallitus on lähettänyt tov. Levanevskin lentokoneen "N-209" etsintään suuren määrän lentokoneita. Mutta tavattoman epäsuotuisat ilmastosuhteet eivät ole kuitenkaan tähän asti sallineet suorittaa lentoja Pohjoisnavan rajonissa, jossa (Pohjoisnavan ja 87 leveysasteen välillä Amerikan puolella) on eniten mahdollinen "N-209" laskupaikka. Napapiirin yön alkamiseen asti onnistuttiin tutkimaan ainoastaan Pohjoisen jäämeren Amerikan puoli 85 leveysasteeseen asti tov. Levanevskin otaksuttamaa matkasuuntaa pitkin t.s. 148 meridiaanin lähelle. Sovettihallituksen hankkimalla merilentokoneella napapiiritutkija G. Wilkins suoritti useita onnistuneita lentoja. Useita lentoja suoritti myöskin tov. Gratsianskij, sekä Zadkov ja Mattern suorittivat kumpikin yhden lennon. Talven tulon ja seisomispaikkojen jäätymisen takia G. Wilkinsin lentokone oli kutsuttu pois pohjoisesta. Samasta syystä oli kutsuttu matkalta takaisin reservissä ollut tov. Golovinin merilentokone. Gratsianskin amfiibialentokone (pyörillä varustettu vene) voi suorittaa lentoja myöhempäänkin, mutta senkin lentoaika lähenee loppuaan.

Siitä huolimatta tov. Levanevskin etsiminen tulee jatkumaan. Tällä hetkellä Rudolfin saarella t.t. Shevelevin ja Vodopjanovin komennettavina olevien 4 suuren lentokoneen lisäksi Hallitus on päättänyt lähettää vielä 4 samanlaista 4-moottorista lentokonetta, jotka on kalustettu yölentoja varten. Lentojoukkueen valmistautuminen lentoon on jo suoritettu, ja tov. Tshuhnovskin johdolla se lähipäivinä lentää Moskovasta.

Jokaisessa lentokoneessa on kaksi lentäjää, joista toinen on napapiirilentäjä ja samalla lentokoneen komentaja (t.t. Tshuhnovskij, Babushkin, Farich, Moskovskij), ja toinen — yölentojen tunnettu spesialisti (sotilaslentäjät t.t. Lisitsyn, Tsyganov, Pusep, Gluschenko). Flagmannilaivan stuurmannina on t. Shelyganov. Lentoon osallistuvat myöskin lentäjä t. Pivenstein, pääinsinööri t. Stoman, sääntietäjä Klemin ym.

Etsintätöitä tullaan jatkamaan myöskin Yhdysvaltojen puolelta. Hallitus on päättänyt ostaa Yhdysvalloista suuren suksilla varustetun lentokoneen, jolla G. Wilkins on luvannut lentää jatkamaan etsintätöitä omine miehistöineen.

Pääsuunnalta — Rudolfin saarelta — lennot tulevat tapahtumaan napapiirin yössä. Etsintää varten riittävä näkyväisyys voi olla mahdollinen ainoastaan kuutamolla.

Paitsi neljämoottorisia lentokoneita, joiden luku, kuten on sanottu, tulee olemaan 8, Rudolfin saarelle lähetetään höyrylaivalla kaksi lentokonetta "P-5", jotka on varustettu t. Grohovskin keksimillä lisäkasseteilla lastia ja matkustajia varten, ja kolme kevyttä lentokonetta yhteyttä ja säätiedustelua varten.

Tov. Tshuhnovskin lentojoukkueen kokoonpano

Tov. Tshuhnovskin lentojoukkueeseen kuuluu 4 neljämoottorista lentokonetta: "N-210", "N-211", "N-212" ja "N-213". Lentojoukkueen komentaja tov. B. G. Tshuhnovskij lentää lentokoneella "N-210". Tämän lentokoneen miehistöön kuuluvat — lentäjä tov. Lisitsyn, lentäjä tov. Pivenstein (lentojoukkueen puoluekomitean sihteeri). Lentojoukkueen päästuurmanni tov. Shelyganov, ensimmäisenä mekanikkona lentää tov. Petruhin, toisina mekanikkoina t.t. Gurskij ja Kulikov, radistina tov. Makarov ja sinoptikkona tov. Klemin.

Lentokoneen "N-211" komentajana on Sovettiliiton Sankari M. S. Babushkin. Tämän lentokoneen miehistöön kuuluvat — lentäjä tov. Tsyganov, stuurmanni tov. Glumenko, ensimmäinen mekanikko tov. Bobtshenko, toiset mekanikot t.t. Nelidov ja Proskurin, radisti tov. Razumov, radioinsinööri tov. Beljakovitsh ja astronomi tov. Shavrov.

Kolmannen lentokoneen "N-212" komentajana on tov. J. D. Moskovskij. Lentokoneen miehistön kokoonpanossa — lentäjä tov. Gluschenko, stuurmanni tov. Samoruppo, ensimmäinen mekanikko tov. Krylov, toiset mekanikot t.t. Korotajev ja Boiko, radisti tov. Haapalainen, retkikunnan pääinsinööri tov. E. K. Stoman ja insinööri Katshkatshjan.

Lentokoneen "N-213" komentajana on napapiirilentäjä tov. F. B. Farich. Miehistön kokoonpanossa — lentäjä tov. Pusep, stuurmanni tov. Gordienko, ensimmäinen mekanikko tov. Kekushev, toiset mekanikot t.t. Terentjev ja Ivanov, radisti tov. Kovalevskij, aviainsinööri tov. Rudyj ja lentojoukkueen lääkäri tov. Rosseljs.

Karjalan ASSR:n prokuratuurissa

Karjalan ASSR:n NKVD on paljastanut Aunuksen rajonissa oikeistolaisten vastavallankumouksellisen tuholaisryhmän, joka kävi aktiivista taistelua NKP(b):n ja sovettihallituksen politiikkaa vastaan.

Ryhmään kuuluivat: NKP(b):n rajonikomitean toinen sihteeri **V. A. Kuznetsov,** Karjalan ASSR:n maa-asiain kansankomissarin sijainen ja sitä ennen Aunuksen kone-traktoriaseman tirehtööri **N. P. Krylov,** Aunuksen rajonin maaosaston vanhin agronomi **A. A. Kirsanov,** Aunuksen tasangon pääinsinööri **I. P. Isajev,** Aunuksen kone-traktoriaseman vanhin agronomi **I. P. Korolev,** Karjalan ASSR:n Maa-asiain kk:n insinööri-hydroteknikko **A. A. Kiselev,** Maa-asiain kk:n insinööri-melioraattori **N. K. Ogorodnikov,** Maa-asiain kk:n insinööri-kasviteknikko **M. G. Plaksin** ja rajonin maaosaston vanhin maanjärjestäjä **V. A. Terentjev.**

Kuulusteluissa on todettu, että tämä vastavallankumouksellinen ryhmä, joka asetti päämääräkseen NKP(b):n ja sovettihallituksen johdon väkivaltaisen poistamisen sekä kapitalismin restauratsion SSSR:ssä, oli kehittänyt laajasti tuholaisuutta ja harjoitti sitä vangitsemiseensa asti rajonin maatalouden kaikilla aloilla. Ryhmän jäsenet pyrkivät tuholaisteoilla murtamaan kolhoosien taloudellista voimakkuutta ja hajoittamaan kolhoosit sekä herättämään väestössä tyytymättömyyttä sovettivallan ja kommunistisen puolueen politiikkaa vastaan. Oikeistolaisten ryhmä oli yhteydessä erään ulkomaalaisen vakoilulaitoksen kanssa ja sen antamana tehtävänä harjoitti spionitoimintaa ja valmisteli diversiotekoja.

Krylov, Isajev, Kirsanov ja Korolev pakoittivat väkivaltaisesti kolhosnikat kyntämään heinämaat, hävittääkseen karjatalouden rehubaasan. Tämän tuloksena kolhoosit jäivät ilman rehuja ja niiden oli pakko supistaa karjan päälukua.

Isajev, Kiselev, Plaksin ym. laativat Aunuksen tasangon rekonstruoinnissa tuholaismaisen projektin, jonka mukaan olisi pitänyt kyntää 73,6 pros. niittyjen yhteisestä pinta-alasta, ilman että sitä olisi korvattu millään.

Tasangon rekonstruointitöitä, joihin valtio oli antanut suunnattoman paljon varoja, Ogorodnikov, Isajev, Krylov ym. suorittivat tuholaismaisesti.

Oikeistolaisten vastavallankumouksellinen ryhmä pyrki alentamaan satoisuutta rajonin kolhooseissa. Tässä tarkoituksessa ryhmän jäsenet Kirsanov ja Korolev laativat liian korkeita kylvöplaaneja ja oikeudellisen edesvastuun uhalla pakoittivat täyttämään nämä plaanit. Kolhoosien täytyi useita vuosia kylvää ruista rukiin perään, kauraa kauran perään jne. ja muodostaa puhtaita kesantoja, mikä johti satoisuuden jyrkkään alenemiseen sekä kolhoosien ja kolhosnikkain tulojen alenemiseen.

Vastavallankumouksellisen ryhmän jäsenet Terentjev ja Plaksin järjestivät tuholaisuutta maanjärjestelytöissä. 22 kolhoosin maamassiivien sekaan on työnnetty yksityistalonpoikien maita, minkä tarkoituksena on muodostaa sekasarkaisuutta ja sotkea maankäyttörajat.

Todistajien osoitukset, dokumentit ja henkilökohtainen tunnustaminen ovat täydellisesti vahvistaneet kaikkien syytettyjen syyllisyyden asiaan.

Kuulustelu asiassa on päättynyt ja vastavallankumouksellisen tuholaisryhmän jäsenet V. A. Kuznetsov, N. P. Krylov, A. A. Kirsanov, I. P. Isajev, I. P. Korolev, A. A. Kiselev, N. K. Ogorodnikov, M. G. Plaksin ja V. A. Terentjev on luovutettu oikeuteen RSFSR:n Rikoslakikokoelman pykälien 58—7 ja 58—11 perusteella.

Asia on määrätty käsiteltäväksi Karjalan ASSR:n Korkeimman Oikeuden Erikoiskollegion avoimessa istunnossa Aunuksen kylässä lokakuun 11 päivänä tv. Asiaa käsitellään erikoiskollegion puheenjohtajan tov. **Kovalelisin** puheenjohdolla, erikoiskollegion jäseninä ovat tt. **Britson** ja **Luzgin.**

Valtiollista syytettä tukee Karjalan ASSR:n prokurori tov. **Gorodetskij.**

Syytettyjä puolustaa puolustajien kollegion jäsen tov. **Malyshev.**

Dolores Ibarrurin esiintyminen Espanjan parlamentissa

Valencia, 2 lokak. (TASS). Barcelonan pommituksen johdosta Espanjan parlamentti lähetti Katalonian hallituksen päämiehelle sähkösanoman, jossa häpeällä leimataan fasistiset teloittajat, jotka ovat tappaneet turvattomia naisia ja lapsia.

Sen jälkeen parlamentti kuuli Espanjan kommunistisen puolueen ja Katalonian yhdistyneen sosialistisen puolueen nimessä esiintyneen Dolores Ibarrurin loistavan puheen.

Dolores Ibarruri alkoi puheensa luottamuslauseesta Negrinin hallitukselle. Merkiten Espanjan kansan laajojen joukkojen miehuullisen vastarinnan kapinallisille ja interventeille, Ibarruri kuvasi kansan miliisin kasvamisen todella armeijaksi, joka on saavuttanut loistavia voittoja interventeistä Guadalajaran, Bruneten ja Aragonin rintamalla.

Tänään, — lausui Ibarruri, — Espanjassa on armeija, joka kykenee taistelemaan. Mutta se ei kuitenkaan riitä. Ratkaisevaa voittoa varten ovat välttämättömiä reservit.

Viitaten Sovettiliiton esimerkkiin, Dolores Ibarruri muistutti, että Punainen Armeija, luotuaan itselleen riittävät reservit, murskasi monilukuiset vastustajansa. Reservien muodostaminen, — jatkoi hän, — vaatii sotatarveteollisuuden kehittämisen välttämättömyyttä. Ennen kapinaa Espanjassa sotatarveteollisuutta ei ollut. Nykyään Espanjassa on työväenluokan ponnistuksilla luotu sotatarveteollisuus, joka tuottaa lentokoneitakin. Mutta se ei riitä. On joudutettava tempoja ja laajennettava tuotantoa.

Välttämättömästi on, — lausui Ibarruri, — kuunneltava joukkojen ääntä. Hallitus on tehnyt paljon, jotta kulttuuri tulisi laajojen työtätekevien joukkojen omaisuudeksi. On otettava huomioon, että Espanjan työläisten työpalkka on vielä riittämätön, ja ryhdyttävä toimenpiteisiin työläisten aineellisten tarpeiden tyydyttämiseksi.

Sen jälkeen Dolores Ibarruri vaati rintaman selkäpuolen puhdistamista vihollismielisistä aineksista. Hän osoitti, että itse parlamentissakin on Lerusin puolueen edustaja Gerra del Rio. Ei ole hallituksen syy, sanoi hän, jos parlamentissa ei ole Kansallisen työnkonfederatsion edustajaa. On yhdistettävä kaikki antifasistiset voimat, saavuttaaksemme voiton, ja sen vuoksi on päästävä siihen, että Kansallinen työnkonfederatsio jakaisi vastuunalaisuuden hallituksen politiikasta kaikkien antifasististen järjestöjen kanssa.

Kukaan ei usko niin paljon Espanjan kansan taisteluhenkeen, — jatkoi Ibarruri, — kuin kommunistit. Kansan on tiedettävä, ettei voi olla eikä tule olemaan minkäänlaista välirauhaa vihollisen kanssa. Kansan on tiedettävä, että se ei voi luottaa demokraattisiin maihin, vaan sen on luotettava ainoastaan itseensä.

Lopettaen tulisen puheensa, Dolores Ibarruri vaati päättävää taistelua tappiontoivojia ja pelkureita vastaan, päättävää taistelua lopullisen voiton puolesta Espanjan tasavallalle ja kapinallisten murskaamista.

"Kommunistisen puolueen ja Katalonian yhdistyneen sosialistisen puolueen nimessä minä lausun tänään täydellisen luottamuksen hallitukselle. Minä olen vakuutettu siitä, että hallitus tekee kaiken voitavansa demokraattisen tasavallan puolustamiseksi ja fasismin murskaamiseksi".

Myrskyisin suosionosoituksin vastasi parlamentti Asturian sankarillisten vuorityöläisten edustajan Espanjan kommunistisen puolueen johtajan, Dolores Ibarrurin tuliseen esiintymiseen.

Ibarrurin puheen jälkeen cortessien deputaatti Corominas — Katalonian "tasavaltalaisen vasemmiston" edustaja — osoitti ne vehkeilyt, joilla pyritään hajoittamaan yhtenäisyyttä. Cortessien 38 deputaattia, lausui hän, on kaatunut rintamalla. Kaatuneiden sankarien nimessä on säilytettävä yhtenäisyys.

Istunto päättyi päätöksen hyväksymisellä, jossa annetaan luottamuslause hallitukselle.

Englannin ja Ranskan nootti Italialle

Paris, 3 lokak. (TASS). Roomassa olevat Ranskan ja Englannin diplomaattiset edustajat jättivät eilen Italian hallitukselle nootin Italian interventsiosta Espanjassa. Tässä nootissa Englanti ja Ranska merkitsevät ennenkaikkea Roomassa olevalle Englannin asioiden valtuutetulle Italian ulkoministerin Cianon antaman vakuuttelun siitä, ettei Italian hallituksen aikomuksena ole uusien sotajoukkojen lähettäminen Espanjaan, sekä myöskin Kansainliitossa olevan Espanjan edustajan Bova Scoppin uskottelun Delbosille, että Italia tunnustaa "Espanjan alueellisen suvereniteetin" ja kutsuu pois "vapaaehtoisensa" silloin, "kun Pyreneitten niemimaalla on saatu rauha palautetuksi".

Samanaikaisesti nootissa osoitetaan, että "kuinka tyydyttävät olisivatkaan Italian hallituksen aikomukset, niissä ei kosketella pääprobleemia — ulkomaisten sotajoukkojen evakuoimista Espanjasta ja Balearien saarilta ja että vaara ei tule poistetuksi ennenkuin tämä probleemi tulee ratkaistuksi". Tämän vuoksi nootissa kehoitetaan kutsumaan koolle kolmen valtion neuvottelu. Siinä tapauksessa, sanotaan nootissa edelleen, jos vissin ajan kuluessa ulkomaiset sotajoukot eivät tule kutsutuksi pois Espanjasta, Ranskan ja Englannin "on vaikea säilyttää uskollisuutensa sekaantumattomuuspolitiikkaan, huolimatta siitä, kuinka suurta inhoa he tuntisivatkin siitä kieltäytymisen johdosta".

Nootissa merkitään Lontoon sekaantumattomuuskomitean toteuttaman kontrollisysteemin riittämättömyys, ja katsotaan, että se on ei ainoastaan reorganisoitava, vaan sitä on myöskin voimistettava. Silloin kun "vapaaehtoisten" Espanjasta poiskutsumisen kysymyksessä tullaan saavuttamaan "oleellinen edistys", silloin voidaan harkita kysymys sotivan puolen oikeuksien tunnustamisesta kummallekin Espanjassa taistelevalle puolelle.

Ottaessaan nootin vastaan Ciano lausui, että vastaus siihen voidaan antaa vasta jonkun päivän kuluttua, koska Mussolini tällä hetkellä ei ole Roomassa.

Italian lehdistön lausuntoja Englannin ja Ranskan nootin johdosta

WIEN, 3 lokak. (TASS). "Neue freie presse" tiedoittaa, että asiaatuntevat italialaiset piirit eivät anna suurta merkitystä Italian hallitukselle Espanjan kysymyksestä jätetylle Englannin ja Ranskan yhteiselle nootille.

Kirjeenvaihtajan tietojen mukaan, Italian vastauksessa tähän noottiin tulee osoitetuksi, että Italian hallitus katsoo Lontoon sekaantumattomuuskomitean ainoaksi asiaatuntevaksi elimeksi Espanjan kysymystä käsittelemään. Sitäpaitsi Italian hallitus kategoorisesti vastustaa italialaisia "vapaaehtoisia" koskevan probleemin eroittamista niiden kysymysten yhteisestä kompleksista, jotka koskevat Espanjassa muodostunutta tilannetta.

Ruotsin parlamentin kommunistisen fraktsian ehdotus

Tukholma, (TASS). Ruotsin parlamentin kommunistinen fraktsia kääntyi erikoisella kirjeellä hallituksen puoleen, ehdottaen käsittelemään kysymyksen eksporttia varten työskentelevien malmikaivoksien kansallistuttamisesta pohjois-Ruotsissa aiotun rautamalmin tuotannon huomattavan laajentamisen yhteydessä.

Rahaministeri Vigfors vastauksessaan kommunistiselle fraktsialle vahvisti oikeaksi rautamalmin tuotannon laajentamisen aikomuksen ja lupasi tutkia kommunistisen fraktsian ehdotuksen.

Herra Firlinger matkustanut Moskovaan

Prag, 3 lokak. (TASS). Eilen kello 11 illalla matkusti Pragista Moskovaan herra Firlinger, joka on määrätty Tshekkoslovakian tasavallan uudeksi lähettilääksi SSSR:ään.

Asemalla häntä olivat saattamassa: senaatin puheenjohtaja Soukup, terveysasiain ministeri Tsheh, yhteiskunnallisen huollon ministeri Netshas, Tshekkoslovakiassa oleva SSSR:n täysvaltainen edustaja tov. Aleksandrovskij, Pragissa oleva Ranskan lähettiläs de Lecrua ja ulkoministeristön useita virkailijoita.

STALINILAINEN KONSTITUTSIO JA KOLHOOSIN SEINÄLEHTI

(Jatkoa edell. numeroon)

OIKEUS LEPOON

PYKÄLÄ 119. SSTL:n kansalaisilla on oikeus lepoon.

Oikeuden lepoon turvaavat työläisten valtavan enemmistön työpäivän lyhentäminen 7-tuntiseksi, työläisten ja palveluskuntalaisten jokavuotisten lomien säätäminen, säilyttämällä työpalkan, laajan sanatorio-, lepokoti- ja klubiverkoston varaaminen työtätekevien palvelemista varten.

Monet kolhosnikat ovat olleet lepokodeissa, jotka aikaisemmin ovat olleet tsaarien, ministerien, tilanomistajien, tehtailijoiden, pankkiirien, kauppiaiden palatseina ja kartanoina. Kertokaa siitä seinälehdessä. Julkaiskaa sanatorioissa, kurorteissa, lepokodeissa olleiden kolhosnikkojen ja kolhosnikkanaisten kirjeitä.

Joka vuosi kolhoosimaaseudulla tulee yhä enemmän kulttuurilaitoksia, joissa ihmiset viettävät aikansa työpäivän jälkeen ja kehittävät talanttejaan itsetoiminnallisissa piireissä. Julkaiskaa kolhosnikkojen ja kolhosnikkanaisten kirjeitä siitä, miten he viettävät lepoaikansa kotona, klubissa, teatterissa, kinossa, punanurkassa, urheilukentällä, lukutuvassa. Näyttäkää näiden kulttuurilaitosten työn hyviä puolia ja kritikoikaa huonoja. Auttakaa kolhosnikkoja järjestämään todella kulttuurinen lepo.

Käykää sairaalassa, lastenseimessä, lastenkodissa, kaikissa virastoissa ja järjestöissä, joiden kutsumuksena on työtätekevien levon järjestäminen, huolenpito työtätekevien terveydestä, heidän talanttiensa kehittämisestä.

* * *

PYKÄLÄ 120. SSTL:n kansalaisilla on oikeus aineelliseen huoltoon vanhuuden vuosina kuin myöskin sairauden ja työkyvyn menettämisen sattuessa.

Tämän oikeuden turvaavat työläisten ja palveluskuntalaisten yhteiskunnallisen vakuutuksen laaja kehittäminen valtion kustannuksella, maksuton lääkintäapu työtätekeville, laajan kurorttiverkoston varaaminen työtätekevien käytettäväksi.

Katsokaamme, kuinka valaisi tämän kysymyksen seinälehti "Golos udarnika".

Ensiksikin lehti julkaisi täydellisesti Konstitutsion 120 pykälän, sen jälkeen antoi sille selityksen seuraavalla otsikolla: "Oikeus yhteiskunnalliseen huoltoon". Kirjoituksessa sanotaan:

Yhteiskunnallisen huollon alalla maamme on jo nyt saavuttanut suurenmoisia tuloksia. V. 1920 lopulla, heti kun Krim tuli vapautetuksi valkokaartilaisista, V. I. Lenin julkaisi erinomaisen dekretin "Krimin käyttämisestä työtätekevien terveydenparantamispaikkana".

Sovettihallitus on ei ainoastaan antanut entiset keisarien ja suuriruhtinaiden palatsit työtätekevien lepopaikoiksi, vaan on näiden vuosien aikana rakentanut uusia erinomaisia lepokoteja ja sanatorioita. Joka vuosi kasvavat hallituksen myöntämät rahamäärät yhteiskunnallisen huollon parantamiseen.

Kolhoosien keskinäisen avun kassojen säännöt asettavat niiden yhdeksi perustehtäväksi invaliidien, vanhuksien ja väliaikaisesti työkykynsä menettäneiden kolhosnikkojen ja kolhosnikkanaisten turvaamisen, orpolapsien ylläpitämisen, avunantamisen väliaikaiseen puutteeseen joutuneiden kolhosnikkojen lapsille ja avunantamisen apuatarvitseville puna-armeijalaisten perheille.

Puolueen ja hallituksen päätös tammikuun 1 päivältä v. 1937 korkean ikänsä vuoksi työkykynsä menettäneiden (60 vuotta täyttäneet ja vanhemmat) kolhosnikkojen ja yksityistalonpoikien vapauttamisesta viljan, auringonkukan, riisin, perunan, lihan ja maidon luovuttamisesta valtiolle, on suuren huolenpidon osoitus ihmisestä. Sovettivaltio on ainoa valtio maailmassa, jossa vanhuus ja työkyvyttömyys eivät tuo tullessaan kurjuutta ja köyhyyttä.

Lukekaa, mitä kirjoittavat kolhoosimme vanhukset Pavel Nikolajevitsh Rudenko ja Illarion Jakovlevitsh Germanov. Kuinka suuri reippaus ja rauhallisuus tulevaisuudesta uhkuu jokaisesta heidän sanastaan. Kuinka lämpimästi he tervehtivät uutta Konstitutsiota.

Mutta kolhoosissamme on vielä kuitenkin kylmäkiskoista suhtautumista vanhuksiin. Oikeutetusti, esimerkiksi, syyttää Vasilij Stepanovitsh Nikitin kolhoosin hallintoa ja keskinäisen avun kassaa. Tällaisten tapausten ei ole saatava sijaansa kolhoosissamme.

"Golos udarnika" ei rajoittunut yksinomaan hyvien puolien näyttämiseen. Lehti samalla merkitsi myöskin kylmäkiskoisen suhtautumisen vanhuksiin. Kolhosnikkavanhuksen Vasilij Stepanovitsh Nikitinin kirjoituksessa paljastuu huutava tosiseikka kylmäkiskoisesta suhtautumisesta ihmiseen. Vanhus, Nikitin on 67 vuoden ikäinen, mutta vielä työskentelee kolhoosin tuotannossa. Yksi hänen pojistaan sankarillisesti kaatui kansalaissodan aikana Puolan rintamalla, puolustaen sovettivaltaa. Toinen poika palvelee Punaisessa Armeijassa, suojellen Kaukaisen Itämme rajoja. Sitävastoin vanhusta Nikitiniä ei ainoastaan auteta kolhoosin taholta, vaan vieläpä poljetaan hänen oikeuksiaan. Lehti ottaa vanhuksen suojaansa ja vaatii kolhoosin hallinnolta herkkää suhtautumista ja avun osoittamista Vasilij Stepanovitshille.

Hyvin teki seinälehti, että vanhuksia koskevan ainehiston keskellä julkaisi NKP(b):n KK:n ja Sovnarkomin päätöksen heinäkuun 20 päivältä v. 1936 korkean ikänsä vuoksi työkykynsä menettäneiden vapauttamisesta viljan, auringonkukan, perunan ja maidon luovuttamisesta valtiolle. Seinälehti julkaisi siinä myöskin "Krestjanskaja gazetasta" leikatun kuvan revolutsion edelliseltä ajalta "Ikänsä aherteli ukko, mutta kerjäten kotiinsa kulkee" (yli 40 vuotta sitten maalatusta taiteilija Zagorskin taidemaalauksesta). Kuva on sangen ponteva ja vaikuttava.

Koko lehden sivun leveydeltä on annettu sanat runoilija-ordenistin Lebedev-Kumatshin kirjoittamasta laulusta "Synnyinmaa" "Nuorisomme ei oo tietä vailla, vanhojamme kunnioitetaan".

Voidaan ainoastaan toivoa, että toisetkin seinälehdet omaksuisivat "Golos udarnikan" kokemuksen.

(Jatkuu)

Sanomalehtikaaderien valinta ja kasvattaminen

Vuosikymmeninä muodostetussa Leninin-Stalinin puolueen murtumattomassa yhteydessä työväenluokkaan, koko kansaan on lujimpia lankoja vetänyt meidän puolueemme bolshevistinen sanomalehdistö. Painetun sanan aseella on puolue raivannut Leninin opille tietä ensin tuhansien ja sitten miljoonien ja kymmenien miljoonien työtätekevien tietoisuuteen ja tuntoon. Tällä aseella on puolueemme paljastanut, polttanut, poliittisesti murskannut ja murskaa kaikki sosialismin viholliset. Siksipä on bolshevistisen sanomalehdistön mahdin arvio niin korkea, arvio, joka ilmenee kirkkaammin toveri Stalinin sanoissa: "sanomalehdistö on puolueemme kaikkein terävin ja kaikkein voimakkain ase".

Pitkinä maanalaisuuden vuosina Lenin ja Stalin välittömästi johtivat bolshevistisia lehtiä. Lehdistön johtoon ja työskentelemään lehdistöön he asettivat kaikista lujimpia, auktoriteettisimpia, kyvykkäimpiä työtovereitaan. Väsymättömästi, kaikkina sosialistisen revolutsion vuosina toveri Stalin on vaatinut puoluejärjestöjä nostamaan lehtityöhön parhaita työntekijöitä, puolue-elämässä moitteettomia ja poliittisesti tarkkanäköisiä. Erittäin terävästi asetti toveri Stalin tämän kysymyksen vuoden 1937 alussa Keskuskomitean helmi-maaliskuun Pleenumissa, jonka päätökset vaativat kaikilta puoluejärjestöiltä, että lehtien johdossa täytyy olla huolellisesti tarkistettuja ja puolueelle loppuun asti uskollisia bolshevikkeja. Kuitenkin tämä mitä tärkein puolueen Keskuskomitean Pleenumin päätös on hyvin useissa järjestöissä jäänyt täyttämättä ja viime aikoihin asti vallinnut tilanne lehtityöntekijäin valinnassa ja kasvattamisessa on tunnustettava epätyydyttäväksi.

Sosialismin vihollisia vastaan käydyn taistelun tulessa tarkastetaan lehden toimittajaa joka päivä, joka tunti — hänen uskollisuuttaan puolueelle ja sen Stalinilaiselle Keskuskomitealle, hänen poliittista kypsyneisyyttään, valppauttaan ja horjumattomuuttaan. Monet rajonien, alueiden, tasavaltojen lehtien toimittajat eivät ole tätä tarkistusta kestäneet. Ottakaamme vaikkapa A. Tselinskij, "Sovetskaja Kirgizian" toimittaja. Kirgiziassa hääräsi spionien — porvarillisten natsionalistien kopla, joka oli tunkeutunut johtotehtäviin. Hääräsi julkeasti, melkein avoimesti vahingoitti kansantaloutta, piti pilkkanaan kolhoosilaisjoukkoja. Ja Tselinskij — tasavallan lehden, tuon työtätekevien joukkojen signaalien, mielipiteiden ja mielialojen jättiläisakkumulaattorin toimittaja ei tehnyt mitään porvarillis-natsionalistisen koplan paljastamiseksi. Ja enemmänkin, Tselinskij salasi lehdessä tuon bandin senkin jälkeen, kun keskuslehdistö oli sen paljastanut.

Tai ottakaamme I. Boitsov, joka oli monta vuotta lehden toimittajana Tatariassa, Itä-Siperiassa, Azovan-Mustanmeren aluepiirissä ym. paikoissa. Hän työskenteli aivan rinnakkain vihollisen, Razumovin ja tämän koplan kanssa. Boitsov ei ajatellutkaan paljastaa spionien katalaa toimintaa. Päinvastoin hän pyrki Razumovin ja tämän bandiittikoplan ja myöhemmin trotskilaisbandiitti Sheboldajevin suosioon, hän kaikin tavoin ylisteli heitä toimittamissaan lehdissä.

Puolueen Keskuskomitea päätti erottaa A. P. Tselinskin "Sovetskaja Kirgizia"-lehden toimittajan tehtävästä mädän liberalismin ja porvarillisiin natsionalisteihin sovinnollisen suhtautumisen vuoksi, joka lähenteli suoranaista vihollisen avustamista. KK on antanut Puoluekontrollikomissian tehtäväksi tutkia kysymyksen Tselinskin puoluekantaisuudesta. Puolueen Keskuskomitea on erottanut työstä "Molot"-lehden toimittajan I. G. Boitsovin poliittista luottamusta ansaitsemattomana.

Molemmilla näillä KK:n päätöksillä on äärettömän suuri merkitys. Ne osoittavat, että puolue ei siedä yhdenkään toimittajan työssä, yhdessäkään lehdessä mätää liberalismia, sovittelevaa suhtautumista vihollisiin. Puolue ei siedä toimittajan tehtävissä yhtäkään ihmistä, joka väistelee sanomalehdessä teräviä poliittisia kysymyksiä, ei kuuntele joukkojen signaaleja eikä vuorostaan signalisoi Keskuskomitealle kaikkein pienimmistäkin vihollisen yrityksistä, puolueen linjan vääristelyistä kenen taholta tahansa tehty.

Huono kommunisti ja aivan kelvoton toimittaja on se, joka ei ole itse perinpohjin puhdistanut aparaattiaan epäiltävistä ihmisistä, joka on unohtanut, että bolshevistisessa lehdistössä työskenteleminen, missä tehtävässä tahansa — toimittajasta korehtuurilukijaan, jokaiseen teknilliseen työntekijään asti — on korkea kunnia. Käytäntö osoittaa, että lehtien ryvettyneisyys on vielä suuri, että puolueen viholliset ovat tahallaan ryvettäneet lehtityöntekijäin kaadereita omilla häntyreillään, trotskilais-buharinilaisilla hylkiöillä, porvarillisilla natsionalisteilla, poliittisesti ja moraalisesti epäpuhtailla aineksilla. Vielä kuuluu ääniä, että lehdistöä ei muka voida vapauttaa epäilyttävistä ihmisistä ja sovittelijoista, koska ei ole muka ketä asettaa näiden tilalle. Mutta tämä on vain puolueen vihollisten, kansan vihollisten hyvin tunnettujen "laulujen" toistamista. Valitukset lehdistökaaderien (ja muidenkin kaaderien) riittämättömyydestä ovat vihollisillemme tarpeellisia sitä varten, että muodostuisi harhakäsitys mätien, rappeutuneiden, sosialismille vihamielisten ihmisten korvaamattomuudesta.

Katsokaa ympärillenne, toverit toimittajat! Luokaa silmäys monimiljoonaiseen stalinilaiseen sukupolveen, ihmisiin, jotka sovettivallan kaksikymmenvuotinen olemassaolo on kasvattanut, niin te vaivatta näette monilukuiset ja syvät kykyjen lähteet, joista voidaan loppumattomasti ammentaa, nostattaa uusia kaadereita bolshevistiseen lehdistöön. Stalinilaiset pjatiletkat ovat kasvattaneet kymmeniä tuhansia työläis- ja talonpoikaiskirjeenvaihtajia — tuotannon stahanovilaisia, seinälehtien toimittajia ja niiden työhön osallistujia, jotka tuntevat bolshevistisen painetun sanan suuren voiman ja pyrkivät lehtityöhön. Stalinilaiset pjatiletkat ovat kasvattaneet meidän mainion nuorisomme, joka opiskelee korkea- ja keskikouluissa; tämän nuorison keskuudessa on suuri määrä kykyjä, myöskin kirjallisia, zhurnalistikykyjä.

Vihdoin painettujen lehtien toimituksissakin, etenkin tehdas- ja rajonilehtien, on paljon poliittisesti horjumattomia, puolueelle uskollisia ja sanomalehtityöhön kyvykkäitä ihmisiä, joille ei ole annettu kehittymismahdollisuuksia. Heitä on rohkeasti nostettava suureen lehtityöhön, autettava heidän epäilemättä nopeata kasvua eteenpäin. Tällaista rohkeata uusien kaaderien nostattamista puuttuu vielä useimmissa lehdissämme. Ottakaamme vaikka Moskovankin lehtien toimitukset. Ketä on nostatettu kahden-kolmen vuoden aikana esimerkiksi "Rabotshaja Moskvassa"? Ei ketään, ei yhtäkään uutta ihmistä. Viime kuukausina toimitukseen otettiin kaksi nuorta työntekijää, jotka olivat vasta päättäneet keskikoulun ja toimineet aktiivisesti koulun lehdistössä, mutta molemmat määrättiin teknilliseen eikä zhurnalistityöhön. "Moskovskaja kolhoznaja gazetassa" ei myöskään viimeisten parin-kolmen vuoden aikana ole toimituksen aparaattia ollenkaan täydennetty uusilla työntekijöillä työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajien, alemman lehdistön työntekijäin, kolhoosiaktivistien tai maaseudun spesialistien keskuudesta.

Ei ainoastaan kahdessa mainitussa lehdessä, vaan enemmistössä muistakin aluelehdistä on asia likipitäen sama. Eikö ole selvää, että sellainen lehtien toimituksien linja on vastoin bolshevismia, vastoin puolueen Keskuskomitean politiikkaa. Meidän puolueemme erikoisuutena on aina ollut taito löytää työväenluokan keskuudesta, kansan keskuudesta parhaita, kyvykkäimpiä, sosialismin asialle uskollisia ihmisiä ja rohkeasti nostattaa heitä suureen työhön. Näin ovat paikalliset puoluejärjestöt velvolliset tekemään sanomalehtikaadereihinkin nähden.

Huono on se aluekomitea, rajonikomitea, joka sietää vähäkulttuurista, harmaata, väritöntä, poliittisesti hampaatonta lehteä. Ne eivät nähtävästi ymmärrä, että sanomalehden taso itseasiassa luonnehtii usein myöskin johdon tasoa. Sen vuoksi on paikallisten järjestöjen tärkeimpänä tehtävänä ei ainoastaan sanomalehtikaaderien huolellinen valikoiminen, vaan myöskin niiden systemaattinen opettaminen ja kasvattaminen. Lehtikollektiivien täysiverinen puolue-elämä, tosibolshevistinen itsekritiikki niissä auttaa monessa suhteessa kaaderien kulttuurista ja poliittista kasvua.

Meidän sanomalehtemme astuvat erikoisen vastuunalaiseen kauteen — maa on SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien kynnyksellä. Puolueen terävimmän aseen on työskenneltävä poliittisesti täsmällisesti, kulttuurisesti, tarkkaan iskettävä vihollista. Bolshevikkizhurnalistit, lehtien toimittajat suorittavat mitä vastuunalaisinta tutkintoa puolueen, työväenluokan edessä, koko sovettimaan edessä.

("Pravdasta")

Petroskoin asunto-osuuskunnan N:o 6 kotiemännät tutkivat vaalilakia. Kuvassa (oikealta vasemmalle): E. K. Tuturova, M. I. Medvedeva, V. V. Serova ja E. I. Savina. Foto J. Roskin.

Likvidoimaan tuholaisuuden seurauksia

Karjalan Valtion Pedagoginen Instituutti oli natsionalistien käsissä. Tirehtöörinä oli porvarillinen natsionalisti, puoluekomitean sihteerinä — natsionalisti Hyppösen läheinen ystävä — Jaakkola, suomenkielen opettajana — suuri karjalan kielen kieltäjä V. Salo, joka koetti suomenkieltä tehdä karjalan kieleksi, ottamalla karjalaisia sanoja ja sijoittamalla ne suomenkieleen, talouspäällikkönä — Paaso jne.

Tämä johto, joka oli vierasta sovetti-instituutille, irtaantui joukoista, sulkeutui porvarillis-natsionalistiseen koteloon ja näinollen ei kuunnellut joukkojen ääntä. Joukkojen ääntä se ei tahtonut kuullakaan.

Natsionalistisen johdon tulokset tuo hyvin havainnollisesti ilmi syyskuun 27, 28 ja 29 päivinä pidetty ammattiliiton vaalikokous.

Ammattiliittokomitean puheenjohtaja tov. Sverhman toi ilmi, että direktsio jarrutti ammattiliittokomitean työtä, minkä tahansa toimenpiteen tahdot suorittaa studenttien keskuudessa, menet pyytämään rahaa, silloin Syvänen vastaa: "rahaa ei ole, ja enää rahaa etsimään elä tule!"

Ammattiliittokomitean työn kokous arvosteli epätyydyttäväksi ja katsoi, että komitean työhön suuresti vaikutti luokkavihollisen, natsionalistin käsi.

Instituutin entinen johto jarrutti sosialistista kilpailua ja taistelua kiitettävästä opiskelusta. Se ei turvannut opiskelua tyydyttävällä arvolauseella (on studentteja, jotka jo ovat III kurssilla, mutta aineet ovat vielä suorittamatta I kurssista); ei turvannut luennoille studenttien läsnäoloa jne. Syväsestä oli samantekevää käy tai ei studentti luennoilla. Syvänen ei käynyt studenttien kokouksissa, ei kuunnellut joukkojen ääntä, jota ilman kunnollinen tirehtööri ei voi johtaa ja ohjata instituutin työtä, mutta natsionalisti Syvänen tahallisesti irtaantui joukoista.

Syvänen piti huolta ainoastaan omasta kabinetistaan, mutta studentin elämä ei juolahtanut hänen mieleensä. Kabinetin kalustamiseen käytti hän 45 tuh. ruplaa, mutta studenttien yhteisasuntojen remontin suoritukseen myönsi ainoastaan 10 tuh. rpl.

Huonosti valmistautui Pedinstituutti uuteen oppivuoteen. Pitkän ajan muutamat studentit nukkuivat paljailla laudoilla. Sellainen pieni kysymys, kuin kysymys kafiineista ei helposti ratkea Pedinstituutilla. Yksinkertaisesti niitä ei ole.

Joukoista irtaantumista näkyy myös nykyisessä tirehtöörin sijaisessa Gribkovissa.

Iv. Jakovlev.

Z. Tettenborn

Salainen äänestys sovettien vaaleissa

Stalinilaisen Konstitutsion pykälä 134 määrää, että sovettien vaalit tapahtuvat "yleisen, yhtäläisen ja välittömän vaalioikeuden pohjalla salaisella äänestyksellä". Kaikki työtätekevien deputaattien sovetit SSSR:n Korkeimmasta Sovetista kaupunkisovettiin ja selsovettiin saakka tullaan tästä lähtien valitsemaan suljetulla, salaisella äänestyksellä.

Minkätähden Sovettimaassa on otettu käytäntöön salainen äänestys? Mistä johtuu avointen vaalien muuttaminen suljetuiksi?

Salaiset vaalit otetaan käytäntöön — sanoo toveri Stalin — "sentähden, että me tahdomme antaa sovetti-ihmisille täydellisen vapauden äänestää niiden puolesta, joita he haluavat valita, joille he uskovat intressiensä turvaamisen"[1])

Näissä kansojen, johtajan sanoissa on lyhyesti ja aivan selvästi osoitettu, miksi otetaan käytäntöön salainen, suljettu äänestys sovettien vaaleissa.

Avoimessa äänestyksessä valitsija ei aina anna ääntään sen kandidaatin puolesta, johon hän kaikkein eniten luottaa. Eräät pelkäävät, että heidän avoin äänestyksensä sen tai tämän kandidaatin puolesta tai päinvastoin kieltäytyminen jonkun kandidaatin puolesta voivat johtaa heille niitä tai näitä epämieluyttäviä seurauksia.

Salainen äänestys antaa valitsijoille paljon suuremmat mahdollisuudet jäävätä heidän kannaltaan epämieluiset kandidaatit. Suljettu äänestys antaa valitsijoille mahdollisuuden äänestää sivuvaikutteista huolimatta niitä, joille he kaikkein enimmän luottavat valtion asioita ja jotka ovat hyvin kunnostautuneet yhteiskunnallisessa elämässä ja työssä. Salaisen äänestyksen vallitessa kansalaiset eivät ryhdy valitsemaan sovetteihin sellaisia johtohenkilöitä, jotka ovat osoittautuneet byrokraateiksi ja huonoiksi työntekijöiksi. Näinollen salainen äänestys on yhtenä varmimpana keinona tarkistaa sovettielinten eri johtohenkilöiden työtä ja yhteyttä laajojen työtätekevien joukkojen kanssa.

"Oletko vai etkö ole rakentanut hyvää koulua? Oletko parantanut asunto-oloja? Etkö ole byrokraatti? Oletko auttanut työmme tekemisessä tehokkaammaksi, elämämme kulttuurisemmaksi? Tällaisia tulevat olemaan kriteriot, joilla miljoonat valitsijat tulevat suhtautumaan kandidaatteihin, heittäen syrjään kelpaamattomat, pyyhkien heidät pois listoilta, nostaen esiin parhaimmat ja asettaen heidät kandidaateiksi."[1])

Me tiedämme, että salainen äänestys parlamentin vaaleissa tai presidenttien vaaleissa on olemassa myöskin eräissä kapitalistisissa maissa. Mutta siellä porvarilliset puolueet kaikin tavoin käyttävät sitä hyväkseen, turvautuvat kaikkiin mahdollisiin vehkeilyihin ja rikoksiin saadakseen valituksi niille mieluisat deputaatit. Esimerkiksi Amerikan Yhdysvalloissa valitsijain ääniä avoimesti ostetaan ja myydään. Chicagon kunnallisvaalien (kaupungin valtuuston vaalien) historiassa tiedetään tapaus, kun bandiittien sakki bandiittien "kuninkaan" Al. Caponen johdolla sai väkivallalla valituksi kunnanneuvostoon ryöväreitä.

Tunnettu amerikalainen valtiotieteen tutkija James Brice kirjassaan "Amerikan tasavalta" kertoo, että San Franciscossa vaalilaatikot täytettiin jo ennen vaalien alkamista vaalilipuilla, niin että täytyi järjestää lasilaatikot. Laajasti käytetään valitsijoiden lahjomista: Bricen todistuksen mukaan eräässä vaaliokrugassa kulutettiin yhden ainoan kongressin jäsenen valitsemiseen 50 tuh. dollaria.

Kapitalistisen järjestelmän vallitessa, jolloin riistäjien kopla määräilee kansojen kohtaloista, vaalien sakkaaminen ja valitsijoiden lahjominen ovat tavallisia ilmiöitä.

Sovettimaassa, missä ihmisarvo on kohotettu valtavan korkealle ja missä vapaa osallistuminen vaaleihin katsotaan kansalaisen kunniavelvollisuudeksi, proletaarinen valtio on revolutsionisen laillisuuden vartiossa. Jokainen, joka yrittää väärentää kansan tahtoa, saa ankaran rangaistuksen.

Vapauden menettäminen 2 vuoteen asti uhkaa sitä, "joka väkivallalla, petoksella, uhkauksella tai lahjomisella tulee ehkäisemään SSSR:n kansalaista toteuttamasta oikeuttaan valita ja tulla valituksi SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin" ("SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetus" pyk. 111). Mitä tulee sovetin virkahenkilöihin tai vaalikomissin jäseniin, niin vaalidokumenttien väärentämisestä tai äänten väärin laskemisesta heidät rangaistaan vapauden menettämisellä 3 vuoteen asti (sama, pyk. 112).

Sovettilaki määrää sellaisen äänestysjärjestyksen, joka kaikinpuolisesti turvaa vaalien salaisuuden.

Minkälainen tämä järjestys on? Kuinka meillä suoritetaan salaiset vaalit?

Salaisen äänestyksen tekniikasta puhutaan "SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen" pykälissä 75—77 ja 80—81. Tässä laissa on edellytetty, että vaalialueen vaalikomissin puheenjohtaja sen jäsenten läsnäollessa tarkastaa kello 6 aamulla vaalipäivänä vaalilaatikot (s.o. laatikot, joihin valitsijat tulevat laskemaan bulletiinit, joissa on kandidaattien nimet), sulkee ja sinetöi laatikot komissin leimalla. Valitsijat suorittavat äänestyksen laskemalla laatikkoihin vaalibulletinit, jotka on suljettu kuoriin.

Bulletinien täyttäminen suoritetaan erikoisessa huoneessa, jossa äänestyksen aikana ei saa olla läsnä muita kuin äänestäjä. Vaalikomissin jäsenetkään eivät voi olla siellä. Jos tähän huoneeseen päästetään yhtaikaa muutamia valitsijoita, niin siellä on järjestettävä väliseiniä tai verhoja niin monta, kuin valitsijoita päästetään yhtaikaa.

Valitsija jättää jokaiseen bulletiniin sen kandidaatin nimen, jonka puolesta hän äänestää, ja pyyhkii pois muut. Sitten valitsija liimaa kiinni kuoren, johon on asettanut bulletinin, ja siirtyy huoneeseen, jossa vaalialueen vaalikomissi on ja siellä laskee kuoren vaalilaatikkoon.

Kaikki nämä toimenpiteet on edellytetty sitä varten, että tulisi mahdollisimman huolellisesti säilytetyksi vaalien salaisuus ja eikä millään tavalla voitaisi vaikuttaa valitsijoihin. Samassa tarkoituksessa — ehkäistäkseen painostuksen valitsijoihin — kielletään vaaliagitatsio vaalihuoneustossa äänestämisen aikana.

Näin ollen vaaliprosessi jakaantuu kahteen vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa avoimesti käsitellään ehdokkaita, esiinnytään lehdistössä, kokouksissa, miitingeissä niiden tai näiden kandidaattien puolesta tai vastaan, t.s. on vilkas vaalitaistelu. Tässä vaiheessa jokainen valitsija voi nimittää ja puolustaa ketä kandidaattia tahansa, esittää minkälaisia todisteita ja motiiveja tahansa, kaikin keinoin todistaa toisten kandidaattien etuisuutta toisiin verrattuna. Toisessa vaiheessa tapahtuu jo suljettu, salainen äänestys.

Äskeiset kokemukset puoluejärjestöjen vaaleissa osoittivat, että eräissä tapauksissa rikottiin äänestyksen salaisuutta. Niinpä Jesiplevskin selsovetin (Koljtshuginin rajoni, Ivanovon alue) puoluejärjestön vaaleissa lasku-"komissiin" valittiin ... yksi henkilö ja vaalibulletineja ei laskettu laatikkoihin, vaan annettiin tämän lasku-"komissin" käsiin. Kineshman rajonissa (samaisella Ivanovon alueella) arttelin "Sovetskij Grazhdanin" puoluejärjestön vaaleissa kommunistit allekirjoittivat vaalilistansa.

Tällaisia salaisen äänestyksen prinsiipin rikkomisia ei saa millään muotoa sallia. Jos ilmenee Vaalilain määräämän äänestysjärjestyksen pienintäkin rikkomista, niin vaalit on katsottava epäpäteviksi ja ne on suoritettava uudestaan. Vaalien salaisuus, joka antaa mahdollisuuden valita parhaimpia, ansioituneimpia, on täydellisesti turvattava.

Työtätekevien sovettien vaalit salaisen äänestyksen pohjalla asettavat sovettivallan kaikki elimet työtätekevien joukkojen tehokkaan kontrollin alaiseksi ja johtavat sovettityön edelleen vilkastumiseen ja parantumiseen. Salaiset vaalit auttavat kaikkien sovetteihin tunkeutuneiden vihollisten, byrokraattien, tyhmän itsekkäiden henkilöiden paljastamisessa ja karkoittamisessa. Salaiset vaalit ovat voimakas keino sovettien ja työtätekevän kansan laajojen joukkojen välisen yhteyden lujittamisessa.

Trotskilaiset, zinovjevilaiset, buharinilaiset, rykovilaiset ja muut fasistisen vakoilun agentit pyrkivät horjuttamaan sovettivaltaa. Ne saarnasivat vastavallankumouksellisia teorioita sovettien tarpeettomuudesta, sovettien "kuolemisesta". Tunkeuduttuaan johtaville paikoille eräissä sovetteissa (Magnitogorskin kaupunkisovetti, Lepeljskin rajonin tpk. ym,), kansan viholliset pyrkivät laittomuuksillaan ja rikoksillaan horjuttamaan sovettien auktoriteettia työtätekevän kansan silmissä. Mutta ne laskivat väärin. Rikolliset paljastettiin ja saivat ansaitun rangaistuksen. Sovetit, jotka on puhdistettu trotskilaisbuharinilaisista jätteistä, vihollisista ja byrokraateista, ovat vielä enemmän lujittuneet ja parantaneet valtiollista työtä.

Suuren Stalinilaisen Konstitutsion pohjalla valitut työtätekevien deputaattien sovetit tulevat kohottamaan ennennäkemättömän korkealle näiden proletariaatin diktatuurin elinten auktoriteetin.

Sovetteihin tullaan valitsemaan oikeita bolshevikeja — puolueeseen kuuluvia ja kuulumattomia, jotka ovat rajattoman uskollisia kansalle, leniniläiselle puolueelle, sosialismin suurelle asialle ja ihanalle synnyinmaallemme.

[1]) Toveri Stalinin keskustelu hra Roy Howardin kanssa maaliskuun 1 p:nä v. 1936.

[1]) Toveri Stalinin keskustelu hra Roy Howardin kanssa maaliskuun 1 p:nä v. 1936.

Vilkan baasalla käsitellään "Pravdan" kirjoituksia

Syyskuun 23 ja 24 p. oli Vilkassa työläisten ja palveluskuntalaisten yleinen kokous, jossa käsiteltiin "Pravdan" lehtikatsausta "Porvarillisten natsionalistien äänitorvi".

Kokous jatkui kaksi iltaa. Kokouksen osanottajat käyttivät aktiivisesti puheenvuoroja. Selostuksessa ja puheenvuoroissa tuotiin esille, että tuholaisuuden organisaattorina, joka nojautui Karelles-trustissa oleviin tuholaisiin, Vilkan baasalla oli baasan entinen tirehtööri Tkatshenko. Tkatshenkon poistuttua jatkui tuholaisuus käytännössä, eikä väliaikainen tirehtööri Barsukov työläisten ehdotuksista huolimatta suorittanut tuholaisuuden likvidoimisen toimenpiteitä. Kokouksessa tuotiin esille, että hakkuupuolen tirehtöörin apulainen Repakka on työläisiä, fyysillistä voimaa käyttäen, yrittänyt "opettaa", kuin myöskin hän on esittänyt sovettivastaisia mielipiteitä.

Kokouksessa myöskin tuotiin esille, että yhteiskunnallisiin järjestöihinkin on päässyt poliittista luottamusta nauttimattomia ihmisiä. Selsovetin jäseniksi ovat päässeet Yrjö Mäkelä, joka on eroitettu puolueesta, Eino Tuisku, joka ei "muista" elämäkertansa kaikkia kohtia, Matti Järvi, joka on "väsynyt" natsionalismiin ja tukenut työkurin rikkojia ja natsionalisteja.

Vilkan työläiskomiteaankin oli päässyt henkilöitä, jotka eivät nauti poliittista luottamusta. Sellaisina osoittautuivat olevan Kalle Lehtonen ja poliittista luottamusta nauttimaton Gabril Viigeri.

Yhteiskunnallistenkin järjestöjen johdossa osoittautui olevan poliittista luottamusta nauttimattomia ihmisiä. Esimerkiksi Moprin vastuunalaisena työntekijänä on toiminut Alfred Virtanen. Hän on ollut vaimonsa pahoinpitelystä toverioikeudessa ja Moprin työn hän on laskenut hajalle.

Lasten tarhassa on ollut kasvattajana Hulda Hiutikka, joka pitää yhteyttä epäilyttävien ihmisten kanssa.

Valimossa työskentelee Nikander. Hän jatkuvasti järjestää juopottelutilaisuuksia työn aikana, tekee rokuleja ja selvittää nuoremmille työläisille, että jokainen hyvä ammattitaitoinen työläinen juo viinaa.

Rutasessa työskentelee metsätyöläinen Heikkinen. Hän oli aikaisemmin palkallisena ammattiliittotyöntekijänä ja siellä hänen suorittamansa ammattiliittotyö rajoittui siihen, että hän kantoi viinaa työläisille.

"Pravda" lehden kirjoitukset ovat kohottaneet työläisten ja palveluskuntalaisten aktiivisuutta. Vilkan baasan puolue- ja ammattiliittojärjestöjen on voimistutettava taistelua joukkojen mobilisoimiseksi tuholaisuuden seurauksien likvidoimiseksi. Vakava huomio on kiinnitettävä taisteluun natsionalismia vastaan, jota vielä suuresti ilmenee Vilkan baasalla.

Korjattavia epäkohtia

Matroosan sähköaseman työssä on paljon korjaamisen varaa.

Sähköaseman lokomotiivi on liian pieni Matroosan oloissa (38 hevosvoimainen). Tämän lisäksi aseman työskentelyä haittaa puiden huono laatu. Puut ovat märkiä. Monta kertaa on puhuttu sähköaseman vanhimmalle tov. Isaksonille siitä, että on järjestettävä puita varten vaja, ettei niitä kastelisi sade, mutta monista esityksistä huolimatta ei tätä ole tähän päivään mennessä tehty. Jos tämä tehtäisiin, niin vältyttäisiin monelta seisokkitunnilta, joita nyt puut aiheuttavat.

Sähköaseman lokomotiivi ei myöskään ole kunnossa. Sen etulämmittäjä, jonka tehtävänä tulisi olla veden lämmittäminen ennen kattilaan menoa on ollut noin kolme kuukautta pois käytännöstä, joten kylmä vesi suoraan syötetään kattilaan.

Koko sähköaseman rakennus on kapitaaliremontin tarpeessa. Sen katto ja seinät ovat ihan auki.

Matroosan baasan johto on täysin tietoinen näistä sähköasemalla vallitsevista puutteellisuuksista, mutta se ei ole ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin epäkohtien poistamiseksi.

Sähköaseman työläiset joutuvat työskentelemään faktillisesti 27 8-tuntista työpäivää kuukaudessa, mutta palkka maksetaan vain 25 työpäivän mukaan. Palkkakysymyksen järjestämisestä olemme kääntyneet työpaikkakomitean puheenjohtajan tov. Särkisen puoleen, mutta hän ei ole näihin mennessä tätä kysymystä järjestänyt. Työinspektori tov. Terentjev on näistä asioista myöskin tietoinen ja on luvannut mainitun kysymyksen järjestääkin asianomaisella tavalla, mutta se on jäänyt vain lupaukseksi.

Me sähköaseman työläiset toivomme, että mainitut epäkohdat poistetaan mitä pikemmin.

L. Sankari.

Sanat vahvistetaan teoin

Yleiskarjalaisen metsätyöläisten kilpailun initsiaattori — Vilkan mekanisoitu metsätyöpunkti — kunniakkaasti täyttää ottamaansa itsesitoumusta.

Stahanovilainen autonajaja **Edvart Vraad,** joka sitoutui v. 1937 aikana autolla ajamaan 12 tuhatta festmetriä, syyskuun 13 päivään mennessä on jo ajanut 9.386 festmetriä puutavaraa. Yhdyttyään Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlan edelliseen kilpailuun tov. Vraad on ajanut noin 40 festmetriä puutavaraa työvuorossa — plaaninmukaisen 26 festmetrin asemesta.

Lauri Saario täyttää norminsa ajossa 164 prosentilla.

Tov. Galejev kilpailuun yhtymisensä jälkeen alkoi ajamaan 25 festmetriä hevostyöpäivässä — plaaninmukaisen 14 festmetrin asemesta.

Meidän sitoumuksemme

Käsiteltyämme vetoomusta, jonka antoivat Vilkan ja Lososinan metsänhakkuupunktien työläiset, me Suurlahden ratapölkkysahan työläiset ja toimitsijat otamme vastaan heidän vetoomuksensa ja sitoudumme suorittamaan seuraavaa:

Tulemme leppymättömästi taistelemaan kansan vihollisia vastaan, kohotamme luokkavalppautta ja lujitamme työkuria. Tulemme taistelemaan rokuloitsijoita ja tuotannon desorganisaattoreita vastaan.

Laajasti kehitämme sosialistista kilpailua metsänhakkaajien, ajajien, traktoristien, lastaajien ja metsätyömestarien keskuudessa. Sosialistisen kilpailun tuloksena kohotamme työntuottavaisuuden hakkuussa 8,5 festmetriin ihmistyöpäivässä, hevosella juontauksessa 15 festmetriin, traktoreilla juontauksessa 100 festmetriin.

Vuoden 1937 neljännen kvarttaalin plaanin sitoudumme täyttämään joulukuun 20 päivään mennessä. Tämä merkitsee sitä, että meidän on hakattava 20 tuhatta festmetriä, juonnettava 20 tuhatta festmetriä ja ajettava traktoreilla 10 tuhatta festmetriä.

Lokakuun revolutsion XX-vuotispäivän otamme vastaan uusin tuotannollisin voitoin kaikilla työaloilla.

Me kutsumme kaikkia Seesjärven rajonin metsätyöläisiä yhtymään Vilkan ja Lososinan metsätyöläisten aloittamaan yleiskarjalaiseen metsätyöläisten kilpailuun.

Työläisten valtuuttamina
Kuzmin ja Jelkitshev.

Matroosan baasa tarvitsee apua

Karjalan metsätalousjärjestöissä kansan viholliset saivat aikaan suurta vahinkoa. Tämä tuholaisuus ei ollut myöskään vaikuttamatta Matroosan baasaan. Baasalla johtavassa asemassa toimineet kansan viholliset Smirnov, Jakobson ym. tekivät kaikkensa hajoittaakseen baasan työn. Koneiden eksploateeraus oli tarkoituksella järjestetty tuholaismaisesti. Täällä ei lainkaan huolehdittu koneiden kapitaaliremontista, ei hankittu koneistoon tarvittavia varaosia, koneet korjattiin tuholaismaisesti ja tästä kaikesta oli seurauksena se, että mekanismit saatettiin melkein täydelliseen epäkuntoon. Autogarashin ja verstaan pihamaalla lojuvat vieläkin tuhottujen koneiden ja koneiden osien kasat.

Baasan remonttiverstaassa oli työprosessit järjestetty tuholaismaisesti. Siellä vallitsi täydellinen kurittomuus. Töitä ei oltu normeerattu eikä myöskään oltu järjestetty minkäänlaista työn kontrollia. Työläiset tekivät työtä jos halusivat. Verstaan työ ei vieläkään ole vastaavalla tasolla. Verstaan nykyinen johtaja Tseljko ei ole kyennyt organisoimaan verstaassa työprosesseja. Aina viime päiviin asti ei ole järjestetty eri työprosesseille kuuluvia teknillisiä normeja. Verstaalla ei ole myöskään kehitetty sosialistista kilpailua ja stahanovilaista liikettä. Verstaan johtaja Tseljko todistelee, että heillä ei ole minkäänlaisia ehtoja stahanovilaiselle liikkeelle.

Tseljkon toimettomuutta ja saamattomuutta todistaa yksistään jo sekin, että baasalla olevasta 50 traktorista on työkunnossa ainoastaan 10 traktoria. Baasalla on 34 autoa, mutta autoissa ei ole niihin kuuluvia työvälineitä.

Baasan johto puhuu paljon valppaudesta, tuholaisuuden seurauksien likvidoimisesta, mutta se ei ole ryhtynyt tositeolla taistelemaan tuholaisuuden seurauksien lopullisesti likvidoimiseksi.

Baasan johto edistyi hyvin hitaasti baasan tilanteen normaaliseksi saattamisessa. Tähän on syynä etupäässä se, että baasan johto turvautuu vain omiin voimiinsa, mutta ei ole vetänyt tähän työhön metsätyöläisten etumaisia ihmisiä. Baasa ei kyennyt lokakuun 1 päivänä alkamaan syys- ja talvihakkuita täysin valmiina. Baasaa ei ole turvattu työvoimalla, eikä myöskään hevosilla. Plaaninmukaisesta 1.100 työläisestä on baasalla ainoastaan vähän yli 600 työläistä. Baasa tarvitsee 212 hevosta, mutta niitä on ainoastaan 91. Uusia traktorirekiä tarvitaan noin 200, mutta niistä on nyt valmiina vasta noin 50 prosenttia.

Huonosti edistyy baasalla kaaderien valmennus ja lisävalmennus. Kymmenpäiväisten kurssien kautta on valmistettu 15 sahanasettajaa ja lisävalmennusta on annettu 40 metsätyöläiselle.

Sosialistinen kilpailu ja stahanovilainen liike on suurimmalta osalta jäänyt itsevirtauksen varaan. Syys- ja talvihakkuukaudeksi on tehty hyvin vähän itsesitoumuksia. Baasan puolue- ja ammattiliittojärjestö häärivät taloushommissa, mutta huonosti suorittavat poliittista joukkotyötä metsätyöläisten keskuudessa. Baasan puolueorganisaattori tov. Kutasov ei tiedä paljonko on metsätyöläisiä vedetty SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelyyn.

Tilanne Matroosan baasalla on hälyyttävä. Baasan johdon on huomioitava tämä. On lopetettava lörpöttely tuholaisuuden seurauksien likvidoimisesta ja ryhdyttävä voimaperäisesti työskentelemään baasan työn kuntoon saattamiseksi. On selvä, että baasan johto ei tätä työtä kykene yksistään suorittamaan. Senpä vuoksi sen onkin kyettävä mobilisoimaan tähän työhön baasan kaikki metsätyöläiset.

Baasan työn kuntoon saattamisen perusvipusimena on käytettävä sosialistista kilpailua ja stahanovilaista liikettä.

Karelles-trustin on lopetettava välinpitämätön suhtautuminen Matroosan baasaan nähden ja trustin on kyettävä konkreettisesti auttamaan baasaa.

P. T.

Sosialistisen kilpailun haaste

Matroosan Mopr-järjestö kohottaakseen Mopr-työn nykyajan vaatimuksia vastaavaksi haastaa kanssaan sosialistiseen kilpailuun Paatjärven ja Vilkan alueiden Mopr-järjestöt seuraavien tehtävien toteuttamiseksi:

ensitilassa järjestää kaikille metsätyökvarttaaleille Mopr-solut; suorittaa jäsenten luettelointi ja kerätä sataprosenttisesti jäsenmaksut, sekä vetää punktin asukkaista Moprin jäseniksi tammikuun 1 päivään mennessä 75 prosenttia;

järjestää kerran kuukaudessa kansainvälisen kasvatustyön tilaisuuksia asutuskeskuksessa ja kvarttaaleilla sekä järjestää säännöllisesti ääneenlukutilaisuuksia;

järjestää Moprin nurkat keskuksiin sekä myöskin kvarttaaleille. Näiden nurkkien tulee kuvien, diagrammien, tilastojen ym. avulla valaista kansainvälisen tilanteen kysymyksiä, kuin myöskin sosialistisen rakennustyön kysymyksiä;

turvata, että jokaisessa ilmestyvässä seinälehdessä on Mopraiheisia kirjoituksia;

järjestää eri metsätyökvarttaalien välillä sosialistinen kilpailu kirjallisuuden ja aikakausjulkaisujen levittämiseksi. Levittää aikakauslehteä "Internatsionalnyj Majak" vähintäin 100 kpl. kutakin numeroa;

Moprin aktiivin, poliittisen tietotasonsa kohottamiseksi ja kansainvälisen kasvatustyön voimistamiseksi on osallistuttava sataprosenttisesti politpiireihin.

Kilpailun kulusta on joka kuukauden 5 p. tiedoitettava Moprin Äänisenrannan rajonikomitealle ja Moprin Äänisenrannan rajonikomitean on systemaattisesti tarkastettava kilpailun kulkua.

A. Ahtela.

Parannettava yhteiskunnallista ruokailua

Matroosan mekanisoidun baasan kvarttaalin 36 kauppa ja ruokala toimii sietämättömästi. Usein ruokala avataan vasta kello 8 aamulla. Ja näinollen työläiset myöhästyvät töistä jonottamisen takia.

On tapauksia, että ruokala suljetaan ennen aikaansa. Esimerkiksi 18/IX suljettiin jo kello 4 ip. Sitä jatkui kolme päivää.

Kauppa palvelee ostajia hyvin huonosti. Kaupanhoitaja myös usein sulkee kaupan ennen määräaikaa. Ja vain työläisten suurten pyyntöjen ja odotuksien jälkeen kaupanhoitaja avaa kaupan.

On parannettava Matroosan yhteiskunnallinen ruokailu. Ruokalan ja kaupan toiminta on oltava säännöllistä. Se on saatava sille tasolle, ettei työläiset joutuisi olemaan poissa työstä jonottamisien ja yhteiskunnallisten ruokailulaitosten kiinniolemisen takia. Kaikki tällainen suhtautuminen jarruttaa metsätyöplaanien täyttämistä.

A. Räsänen.

Metsätyöläisten itsesitoumukset

Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlan edellinen kilpailu Sorokan lespromhoosin alueella voimakkaasti kehittyy. Joka päivä liittyy kilpailijain riveihin yhä uusia metsätyöläisiä.

Lespromhoosin 23 parasta hakkuumestaria on liittynyt kilpailuun, sitoutuen syys- ja talvihakkuukauden aikana hakkaamaan 75.700 festmetriä puutavaraa. Lespromhoosin parhaimmat puutavaranajajat, joita on 24 henkilöä, ovat sitoutuneet ajamaan ajoteiden varsille syys- ja talvihakkuukauden aikana yhteensä 35.900 festmetriä puutavaraa.

Metsänhakkaaja **Klevin** on ottanut sitoumuksen hakata syys- ja talvihakkuukauden aikana 4.000 festmetriä puutavaraa. Tov. Klevin on hakannut keskimäärin 13 festmetriä päivässä, eli hän on täyttänyt norminsa 160—200 prosentilla.

Stahanovilaisen työn mestarit **E. Säkkinen** ja **O. Sundström** ovat sitoutuneet hakkaamaan 7 tuhatta festmetriä. Säkkinen on hakannut keskimäärin 25 festmetriä päivässä eli 230 prosenttia plaanista, Sundström 16 festmetriä, eli 164 prosenttia plaanista.

J. Titov ja **V. Titov** ovat sitoutuneet sesongin aikana juontaamaan 6 tuhatta festmetriä. Nämä toverit täyttävät joka päivä juontauksessa norminsa 113—117 prosentilla. J. Titov ja V. Titov ansaitsevat noin 15—30 ruplaa miestä kohti päivässä.

T.

Työläisten kulttuuripalvelus heikkoa

Vilkan alapunktilla "Iskussa" kerrassaan edesvastuuttomasti suhtaudutaan työläisten kulttuuripalveluksen järjestämiseen. Tätä todistaa esimerkiksi se, että pesuhuoneeseen ei ole järjestetty lämmintä vettä ja samoin työläisten vaatteiden ja jalkineiden kuivaushuone on epäkunnossa. Töistä tultuaan työläiset ovat pakoitettuja peseytymään kylmällä vedellä ja kuivaamaan märät vaatteet ja jalkineet asuinhuoneissa.

Näistä epäkohdista on punktin johdolle huomautettu jo useampaan kertaan, mutta ilman tuloksia. Kuivaushuoneen uuni on yhä edelleenkin korjaamatta, eikä myöskään ole järjestetty lämmintä pesuvettä pesuhuoneeseen.

Nämä epäkohdat punktin johdon on korjattava pikaisessa järjestyksessä.

A. M.

300—400 prosentilla

Matroosan baasalla joka päivä yhä uusia metsätyöläisiä yhtyy kilpailuun. Juontaajat Lauri Koivuniemi, Juho Korhonen ja Ivan Hoshkijev yhtyessään Lokakuun edelliseen kilpailuun sitoutuivat juontaamaan joka päivä vähintäin kaksi normia.

Sitoumuksiansa he täyttävät. Koivuniemi juontaa keskimäärin päivässä 34 festmetriä, täyttäen norminsa 340 prosentilla, Korhonen 32 festmetriä, täyttäen norminsa 325 prosentilla, Hoshkijev 42 festmetriä, täyttäen norminsa 420—430 prosentilla.

Hyviä tuloksia saavuttavat myöskin mekanisessa ajossa baasan parhaat stahanovilaiset Forsel, Nuutinen ym. Forsel täyttää jatkuvasti norminsa 228 prosentilla, Nuutinen 301 prosentilla.

Talsi.

Kolmituhansikkoja

Kontupohjan lespromhoosin Jalgamkan, Kulmuksan ja Onegan metsätyöpunktien työläiset ovat yhtyneet Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlan edelliseen kilpailuun. Hakkaajat **Mihailov, Melehov, Vlasov** ja **Ignatjev** ovat ottaneet itsesitoumukset hakata syys- ja talvihakkuukauden aikana 3.000 fm miestä kohden.

Tuholaisuuttako työpalkan järjestelyssä

Karelstroin työmaalla, lastensairaalan rakennuksella, on työpaikan järjestelyssä sellaisia epäkohtia, jotka tuottavat suuria lisäkustannuksia. Mainittakoon esimerkiksi kalkki- ja sementtivarastot, joissa suoritetaan myöskin kalkin sammutus ja ruukin valmistus.

Rakennuspaikalla maanpinnan kaltevuus tekee 15 metrillä noin kaksi metriä. Varastohuoneet on tehty alapuolelle rakennusta, sitävastoin kun ne olisi pitänyt tehdä rakennuksen yläpuolelle, ettei olisi tarvinnut kulettaa ruukkia muuraajille ylämäkeä. Nykyään ruukki täytyy kantaa ylämäkeä jo kellarikerroksellekin, puhumattakaan ylemmistä kerroksista.

Ei tarvitse olla kovinkaan laskutaitoinen, kun huomaa vähintäin 8—10 tuhannen ruplan nousun rakennuskustannuksissa yksinomaan tämän takia. Herää kysymys, — ovatko Karelstroin insinöörit niin tietämättömiä, etteivät ole huomanneet sitä työpaikan järjestelyssä, vain onko tämä ollut tarkoituksena? Mainittakoon, että työn johdossa oli silloin Rubanets, tällä kertaa on Polubotjko. Onko nykyinen työn johto huomannut nuo virheet, vain onko tahtonut olla huomaamatta?

TYÖLÄINEN.

Porvarillisten natsionalistien talutusnuorassa

("Literaturnaja gazetan" erikoiskirjeenvaihtajilta)

Karjalan autonoomisen sosialistisen sovettitasavallan Konstitutsio, jossa on vakiinnutettu Karjalan kolme valtakunnan kieltä — karjalan, suomen ja venäjän kieli (mikä vastaa niitä kolmea pääkansallisuutta, jotka asuvat tasavallassa), katsoo valtakunnan ensimmäiseksi kieleksi karjalankielen — maan peruskansallisuuden kielen.

Näyttäisi, että tämä on luonnollista, että se johtuu itsestään leniniläis-stalinilaisesta kansallisuuspolitiikasta. Mutta Karjalan ASSR:n Konstitutsion pykälät, jotka puhuvat Karjalan kansallisesta kielestä, on valloitettu ankarassa taistelussa suursuomalaista shovinismia vastaan, porvarillista natsionalismia vastaan. Karjalankieltä ovat kyynillisesti karkoittaneet ja tukahduttaneet ne, jotka ovat yrittäneet orientoida Karjalan kansan fasistiseen Suomeen päin, se spioni-natsionalistinen bandi, joka kulttuuririntamallakin on tehnyt aktiivisesti myyräntyötään, tuholaistyötään.

Suursuomalaiset natsionalistit nostivat esille ja käyttivät hyväkseen vihamielisiä ja valheellisia "teorioita" karjalankielen syntyperästä. Se, mitä ne puoluetta pettäen nimittivät "karjalaistuttamiseksi", merkitsi itseasiassa Karjalan kansan kulttuurin suomalaistuttamista. Karjalan kansan todellista kulttuuria ne vihasivat, ne parjasivat sitä.

Sen jälkeen kun v. 1935 poistettiin porvarillis-natsionalistinen johto, taistelua Karjalan kulttuuria vastaan johti Hyppönen, joka nautti spioni Irklisin täydellistä tukea.

Vihollinen, joka vihasi kaikkea Karjalan kansan luomistyötä, Hyppönen taitavasti naamioitui ja peitti todelliset kasvonsa. Hänen turmiollinen vaikutuksensa ilmeni kulttuuri-rakennustyön useilla aloilla Karjalassa: koulussa, kirjallisuudessa, teatterissa...

Kirjallisuuden opetus Karjalan oppilaitoksissa oli täynnään porvarillisnatsionalistisia asenteita ja se oli annettu sellaisten "kirjallisuustieteilijäin" kuin suomalaisen natsionalistin U. Ruhasen käsiin. Esimerkiksi Karjalan Pedinstituutissa hän käytti Romain Rollandin tutkimiseen koko kurssin ajan kaksi oppituntia. Mutta petroskoilaisen "kirjailijan" Johanssonin, joka nyt on karkoitettu kirjailijajärjestöstä useiden natsionalististen tuotteiden takia, "luomistöiden" tutkimiseen Ruhanen uhrasi... kymmenen tuntia!

Näin syövytettiin natsionalistista suursuomalaista ideologiaa.

Kun tarkasti tarkastellaan Karjalan kirjailijaliittoa, niin on helppo nähdä, kuinka siellä suunnitelmallisesti kerättiin ja kasvatettiin suomalaisen natsionalismin kaadereita, kuinka henkilöt, joilla on mitä pimein elämäkerta ja yhteyksiä, löysivät siellä heille suotuisan "elätyspiirin" ja usein sovettikirjailijan nimen varjolla saivat mahdollisuuden toteuttaa tuholaissuunnitelmiaan.

Kun natsionalistisen bandin pääpukari Järvimäki eroitetaan työstä Kontupohjassa, niin hänet otetaan avosylin vastaan Karjalan kirjailijaliitossa. Liitto kiirehtii järjestämään hänelle "luomistyö-levon", muodostaa hänelle mainetta vielä kirjoittamattomien "Revolutsioneerin muistelmien" (?!) tekijänä. Jo edeltäkäsin päätettiin kääntää vihollisen elämäkerta venäjänkielelle melkeinpä liiton laskuun.

Kun yhteydestä fasistien ja spionien kanssa eroitetaan puolueesta ja poistetaan työstä sanomalehden toimituksesta Emil Virtanen, niin liitto ei ryhdy tarkastamaan tämän "kirjailijan" henkilöllisyyttä, vaan Hyppösen siunauksella kiirehtii antamaan hänelle lämpöisen paikan zhurnaalin "Rintama" kirjailijaliiton äänenkannattajan toimitussihteerinä.

Kun muuan I. Sergejev, joka eroitettiin työstä Kontupohjan rajonissa koplien muodostamisen, juoppouden ja elintapojen turmeltumisen takia, alkoi useilla työpaikoilla olemisen jälkeen nuuskia itselleen "maun mukaista toimea", niin hänet lähetetään kirjailijaliittoon. Tämä henkilö, joka ei tiedä mitään kirjallisuudesta, valitaan heti puolueorganisaattoriksi ja tehdään liiton joukkotyön johtajaksi, nuorien kaadereiden kasvattajaksi. Hänen tehtäväksi annetaan vieläpä tekijäoikeuksien suojelus. "Suojelijan" tehtävänsä Sergejev ymmärtää sangen omituisesti: aluksi hän varastaa 8 tuhatta ruplaa tekijäin gonoraareja.

Natsionalististen kaadereiden mobilisoiminen on käynyt kaikkia linjoja. Hyppönen kutsuu palaamaan myöskin tunnetun L. Helon (Huttarin) kirjalliseen työhön ja kutsuu hänet Leningradista Petroskoihin. Täällä muistettiin hyvin Helo — kiivas natsionalisti, joka aikanaan oli Karjalassa puoluevastaisen trotskilaisen ryhmittymän "Litfront" "lähettiläänä", monien natsionalististen ryhmien aktiivisena osallistujana ja organisaattorina, parjaavien kertomusten ja näytelmien tekijänä.

Näin Karjalan kirjailijain liitto on muodostunut porvarillis-natsionalististen kaadereiden (Ruhanen, Rautiainen, Johansson, Nyström ym.) ja kaikenlaisten poliittisten hylkiöiden vetokeskukseksi. Ei sattumalta Karjalan liitossa saattanut innokkaasti toimia spioni Oinonen, jolle suursuomalaiset shovinistit Karjalassa auliisti antoivat nimityksen "klassikko". Luonteenomaista on, että henkilöt, jotka liiton johdon täytyi muutamia vuosia sitten tahtoen tai tahtomattaan karkoittaa avoimen natsionalismin takia kirjallisuusjärjestöstä, ovat viime aikoihin asti ryhmittyneet Karjalan sovettikirjailijain liiton ympärille, vaikuttavat sen työhön ja erinäisten kirjailijain luomistyöhön.

Karjalan sovettikirjailijain liiton vastuunalainen sihteeri F. Ivatshev vetää natsionalisti Aaltosen, joka on ajettu puolueesta ja liitosta, työskentelemään zhurnaalissa "Rintama", ja juuri hänen tehtäväkseen annetaan liiton arkistojen saattaminen järjestykseen. Silloin kun liitto vieraanvaraisesti heitti ovet selälleen natsionalistisen roskajoukon edessä, jarrutettiin kaikin keinoin Karjalan kirjallisuuden todellisten nuorten kaadereiden nostamista. Karjalan kirjallisuusjärjestössä ei voida nimittää ainoatakaan nuorta karjalaista proosakirjailijaa tai runoilijaa, jonka liitto olisi kasvattanut viime vuosina.

Tämän yhteydessä on luonteenomaista, että liitossa, jolla on käytettävissä paljon varoja ja jossa ylläpidetään kokonaista konsultanttien shtaattia, ei ole ollut eikä ole edes konsultatsiota nuoria karjalaisia tekijöitä varten. Koko joukkotyö oli uskottu viholliselle Sergejeville, eikä siinä ole mitään ihmeteltävää, että joukkomittainen kirjallinen itsetoiminta, tehtaiden ja kolhoosien kirjallisuusryhmät, jotka olisivat voineet nostaa uusia kirjailijakaadereita, oli desorganisoitu.

Karjalan sovettikirjailijain liiton vastuunalainen sihteeri F. Ivatshev nyt, keskustellessaan meidän kanssamme, on valmis tunnustamaan, että väittelyssä karjalankielestä, väittelyssä, kuten jo sanoimme, millä on suuri poliittinen merkitys, liitto on ottanut "passiivisen kannan". Mutta tämä tietenkään ei ole totta yksinpä senkin tähden, että liitto ei voi poistaa itseltään vastuunalaisuutta siitä taistelusta karjalankieltä ja kulttuuria vastaan, jota sen riveissä olleet henkilöt ovat kokonaisia vuosia käyneet.

Ja kun liitto kokonaisuudessaan, yhteiskunnallisena järjestönä, ei ole selvittänyt suhdettaan tähän tärkeimpään probleemiin, niin me tiedämme muutakin: Karjalan sovettikirjailijain liiton koko työaikana on ilmestynyt kaikenkaikkiaan muutamia kertomuksia Karjalan työtätekevien äidinkielellä. Ei kenellekään ole salaisuus, että viholliset orientoivat kirjailijat ja lukijat ainoastaan suomenkieleen. Esimerkiksi Karjalan valtion kustannusliike "Kirja" suunnitteli v. 1937 julkaistavaksi 222 kirjaa. Luonteenomaista on vertaus: 148 kirjaa suomenkielellä ja ainoastaan 35 kirjaa karjalankielellä ja 39 kirjaa venäjänkielellä.

Olemassaolonsa vuosina tämä kustannusliike on julkaissut paljon kirjoja, joista voivat iloita ainoastaan Suomen fasistit. Ja niinpä eräät Pushkinin teokset, jotka ensi kerran on käännetty karjalankielelle, eivät näihin mennessä ole ilmestyneet. Ei ole ainoatakaan kokoelmaa suuren proletaarisen kirjailijan Gorjkin tuotteista karjalankielellä. Keksien "objektiivisia syitä" kustannusliike on näihin päiviin asti jarruttanut ei ainoastaan muutamien karjalaisten kirjojen, vaan vieläpä ensimmäisen karjalaisen aapisenkin julkaisemista.

Tässä kustannusliike "Kirjan" monivuotinen natsionalistinen käytäntö liittyy yhteen kirjailijaliiton natsionalistisen käytännön kanssa. Ja kun kustannusliike on viivyttänyt Suuren sosialistisen revolutsion XX vuosipäivälle omistetun juhlajulkaisun julkaisemista venäjänkielellä, niin kirjailijaliitto ei ole tähän päivään mennessä valmistanut painettavaksi Lokakuun juhlajulkaisua karjalankielellä (mainittakoon, että tämän julkaisun vastaava toimittaja ei ole kukaan muu kuin F. Ivatshev, Karjalan sovettikirjailijain liiton sihteeri).

Natsionalistinen käytäntö ei ole ilmennyt ainoastaan karjalankielisten kirjojen puutteessa, vaan myöskin karjalaisen tematiikan halveksumisessa. Ei ole kirjoja nykyajan sosialistisesta Karjalasta, sen erinomaisesta kansasta, sen sankarillisesta menneisyydestä, leniniläis-stalinilaisesta kansallisuuspolitiikasta, joka on yhdistänyt Karjalan tasavallan sovettikansojen veljesperheeseen.

Näitä tärkeimpiä luomistehtäviä ei ole asetettu jokaiselle kirjailijalle erikseen ja koko järjestölle kokonaisuudessaan.

Näistä tehtävistä petturi Hyppönen vieroitti liiton. Sosialistisen Karjalan taiteellinen kuvaaminen on ollut ristiriidassa kirjallisuusjärjestössä olevien natsionalistien ja heidän suosikkiensa bandin intressien kanssa.

Tosin paljon on puhuttu taistelusta natsionalismia vastaan, mutta mehän olisimme oikeutetut odottamaan Karjalan sovettikirjailijain johtohenkilöiltä natsionalistien myyräntyön konkreettisten muotojen ja metodien todellista paljastamista Karjalan kulttuuririntamalla, eikä odottamaan räiskyviä puheita ja manauksia.

Nykyään liiton johtohenkilöt ovat valmiit tuntikaupalla puhumaan H. Tihlän romaanin "Lehti kääntyy" poliittisesta vahingollisuudesta. Sen tekijä on lopullisesti eroitettu kirjailijain liitosta, mutta vielä aivan äskettäin, ennen "Pravdan" kirjoituksia, samat johtohenkilöt kaikin tavoin ylistelivät H. Tihlän luomistöitä ja ylen juhlallisesti viettivät hänen juhlapäiväänsä. "Teidän kirjallisuustoimintanne, — kirjoittivat he, — on esimerkkinä meidän nuorille kirjailijoillemme".

Kritiikko Bazanov on tehnyt perusteellisen selostuksen, jossa ylistää H. Tihlän luomistöitä, niiden joukossa myöskin romaania "Lehti kääntyy", viitsimättä edes lukeakaan sitä. Hän luotti teeseihin, jotka liiton johto oli valmistanut ja antanut hänen käteensä. Samanlaisessa epäkadehdittavassa asemassa on myöskin kustannusliike "Kirjan" johtaja Lemetti, joka ensimmäisen kerran tutustui romaaniin vasta silloin, kun kirja oli jo julkaistu.

"Sattuma" H. Tihlän kirjaan nähden ei ole ainoa. Se todistaa periaatteellisuuden puuttumista kritiikissä, kirjailijan alkeellisen rehellisyyden puuttumista.

Karjalan kirjailijaliiton johto on kulkenut suursuomalaisten shovinistien talutusnuorassa. Liiton puheenjohtaja Jalmari Virtanen on osoittautunut mädäksi liberaaliksi, joka ei ole nähnyt kaikkea sitä, mitä kansan viholliset ovat tehneet liitossa, miten ne ovat muuttaneet sen porvarillisen natsionalismin pesäksi. Ja ensi sijassa Jalmari Virtasen pitäisi bolshevistisella suoruudella kertoa sovettiyhteiskunnallisuudelle siitä, miten ja minkätähden hänen tuotteidensa joukkoon on joutunut myöskin runoja, jotka ylistävät Karjalan kansan pahimpia vihollisia.

Näihin mennessä kaikesta tästä ei ole vielä täydellä äänellä puhuttu kirjailijain kokouksissa, laajan kirjallisuusaktiivin keskuudessa, kaikista paljastetuista faktoista ei ole tehty poliittisia johtopäätöksiä.

Näinä päivinä useimmat lehdet ovat saaneet saman kirjoituksen, joka on allekirjoitettu samalla nimellä. Se on kirjoitettu F. Ivatshevin, Karjalan sovettikirjailijain liiton vastuunalaisen sihteerin, kynällä, Ivatshevin, joka todellisuudessa on ollut ja on näihin päiviin saakka pysynyt Karjalan kirjailijaliiton faktillisena johtajana. Kummallisen vaikutuksen aikaansaa tämä kirjoitus. F. Ivatshev kirjoittaa liitossa vallitsevasta tilanteesta syrjäisenä havainnontekijänä, ikäänkuin hänellä ei olisi suhdetta kaikkeen siihen, mitä liitossa on tapahtunut, ei olisi mihinkään syyllinen eikä kantaisi mitään vastuunalaisuutta Karjalan sovettikirjailijain liiton poliittisesta linjasta ja käytännöllisestä työstä.

Mutta kukahan Petroskoissa ei tiedä, että Ivatshev päivästä päivään innokkaasti täytti Hyppösen tuholaisdirektiivejä, sopi hänen kanssaan ei ainoastaan liiton työn peruskysymyksistä, vaan myöskin jokaisesta pikkuasiasta. Ja kukapa voisi enemmän kuin hän kertoa niistä kulissien takaisista vietereistä, jotka suuntasivat liiton työn porvarillis-natsionalistiseen uomaan. Juuri hän, Ivatshev, suositteli julkaistavaksi romaanin "Lehti kääntyy", painatti H. Tihlän tuotteita hänen toimittamassaan kalenterissa ja vieläpä itse kääntelі niitä. Tästä ei puhuta kirjoituksessa sanaakaan.

Aivan samoin Ivatshev sivuuttaa vaitiololla hänen hyvin läheisen roolinsa Sergejevin nostamisessa johtavaan työhön Karjalan kirjailijaliitossa ja "luomistyö-loman" antamisessa bandiitti Järvimäelle, sekä rahallisten avustusten ja lainojen antamisessa natsionalisteille ja kansan vihollisille.

Kirjoituksessaan Ivatshev pintapuolisesti huomauttaa natsionalistisista ja fasistisista aineksista, jotka ovat tunkeutuneet liittoon, mutta hän ei katso tarpeelliseksi kertoa, kuinka hän otti vastaan heidät liittoon ja minkälaisia mairittelevia luonnekuvauksia hän lähetti heistä sovettikirjailijain liiton yleisliittolaiseen hallintoon. Emil Virtasen henkilöasiassa me löysimme luonnekuvauksen, joka päättyi vakuutukseen, että tämä liitosta karkoitettu henkilö on "luja, kyvykäs, kasvava runoilija" (?). Kun me epäröiden teimme kysymyksen, niin F. Ivatshev sopersi, että nämä luonnekuvaukset on laatinut... teknillinen sihteeri (!?).

Miksikään muuksi kuin kaksinaamaisuudeksi ei voida sanoa tällaista käytöstä, yritystä peittää yhteiskunnallisuuden edessä mielistelynsä ja matelunsa Hyppösen ja Kumpp. edessä. Ivatshev on Karjalan kirjallisuusjärjestön johtajana täydellisesti diskretitoinut itsensä poliittisesti.

Porvarillisen natsionalismin paljastaminen Karjalan sovettikirjailijain liitossa ja kirjailijain rivien puhdistaminen valko-suomalaisesta saastasta ei ole vielä päättynyt. Tätä työtä on tehtävä päättävästi ja loppuun asti.

V. Kremnev.
S. Petrov.
("Literaturnaja gazeta")

VIIME TIEDOT

"Pohjoisnavan" asemalla

Lokakuun 5 päivänä "Pohjoisnavan" aseman koordinaatit olivat: 85 astetta 19 minuuttia pohjoista leveyttä ja 9 astetta 0 minuuttia itäistä pituutta.

Kello 13 navan yllä oli korkea pilvisyys. Näkyväisyys 4—10 kilometriä, heikko lumituisku. Kolmen ballin tuuli. Lämpömittari näytti 21 astetta pakkasta.

Rudolfin saarella oli päivällä heikko lumisade. Näkyväisyys sangen huono. Viiden ballin tuuli. Lämpömäärä — 11 astetta pakkasta.

Kiinan edustajiston nootti Kansainliiton pääsihteerille

Geneve, 4 lokak. (TASS). Kiinan edustajisto lähetti tänään Kansainliiton pääsihteerille nootin, jossa osoitetaan useita uusia petomaisuuksia, joita Japanin aseelliset voimat ovat suorittaneet Kiinassa. Nootissa osoitetaan Guandunin maakunnan kaupungin Tinuanin pommittaminen syyskuun 27 päivänä, jossa sai surmansa ja haavoittui yli 200 ihmistä; Nankinin pommitus samana päivänä (vähintäin 600 henkilöä saanut surmansa ja haavoittunut rauhallisen väestön keskuudesta), 12 kiinalaisen kalastaja-aluksen upottaminen japanilaisen vedenalaisen veneen taholta (surmansa sai yli 300 kalastajaa vaimoineen ja lapsineen). Samanlainen petomainen akti Dzhuanzhunin rannikon lähellä.

Nootissa alleviivataan, että japanilaiset lentokoneet jatkavat hyökkäyksiään Kiinan rauhallisia kaupunkeja vastaan huolimatta Kansainliiton pleenumin hyväksymästä päätöksestä syyskuun 28 päivänä.

Valencian pommitus

Paris, 3 lokak. (TASS). Tietotoimisto Espagne tiedoittaa, että Valencia joutui tänään kapinallisten tavattoman kiivaan ilmapommituksen uhriksi. Sumun varjossa kapinallisten lentokoneet yrittivät pommittaa keskikaupunkia, mutta tulivat ajetuksi pakoon zenittipatterien tulella. Sen jälkeen kapinallisten lentokoneet heittivät lähes 50 pommia satamaan ja Valencian laitakaupunkiin del Graoon.

Siviiliväestön keskuudessa on paljon uhreja.

Havasin tiedonannon mukaan, pommituksesta on saanut surmansa 27 ihmistä ja haavoittunut 60. 22 taloa ja useita yhteiskunnallisia rakennuksia — kinoja, kauppatoreja ym. on tuhoutunut.

Valencian pommituksessa kapinallisten lentokoneet käyttivät suuren hävitysvoiman omaavia pommeja. Havas tiedoittaa, että pommituksesta kärsineiden kaupunkikorttelien naapurikortteleissa elämä kulkee normaalisesti.

"23:n komiteassa"

Geneve, 3 lokak. (TASS). Eilen oli "23:n komitean" neuvottelevan alakomitean kolme istuntoa (Japanin ja Kiinan konfliktin johdosta). Käsiteltävänä oli Kansainliiton sihteeristön kokoama laaja ainehisto "japanilais-kiinalaisen konfliktin" syntymisen syiden valaisemiseksi. Englantilaisissa piireissä vakuutettiin, että se on muka välttämätön siksi, ettei kukaan sittemmin voisi syyttää Kansainliittoa harkitsemattomista päätöksistä ilman kaikkien asianhaarojen tutkimista.

Ainehiston "käsittely" kesti myöhään yöhön asti.

Englantilais-italialainen taistelu Punaisen meren vesistössä

Englantilaisten sanomalehtien ilmoitusten mukaan Jemenin päämies imam Jahja on suostunut uudistamaan sopimuksen Italian kanssa. Nähtävästi kysymys on vuonna 1926 solmitun italialais-jemeniläisen sopimuksen uudistamisesta. Tätä sopimusta nimitetään "ystävyys- ja kauppasopimukseksi" ja sen voimassaolo päättyi vuonna 1936.

Italialais-jemeniläisen sopimuksen uudistamisella ei ole läheskään paikallinen merkitys. On tunnettua, että Jemenillä on usean vuoden ajan ollut suuri rooli Italian ja Englannin taistelussa hegemoniasta Arabian niemimaalla ja Punaisen meren vesistössä. Pyrkiessään horjuttamaan Englannin meriherruutta Välimerellä sekä Indiaan ja Kaukaiseen Itään johtavilla kulkuteillä Italia on käyttänyt Jemeniä baasiksena hyökkäyksessä Englantia vastaan tällä Englannin yhdellä kaikkein arimmalla merikulkutiellä. Jemenin maantieteellinen asema, sen sijaitseminen Arabian niemimaan lounaispäässä, Punaisen meren loppupäässä, ja edullinen strateginen asema sen naapurissa olevaan Adeniin — tähän Punaisen meren Gibraltariin nähden, muodostavat sen Arabian Idän avaimeksi. Maailmansodan aikana Jemen, ainoa arabialainen maakunta, joka pysyi uskollisena Turkille, vastusti menestyksellisesti Englannin sotavoimia. Maailmansodan jälkeen Jemeniin liittyi useita Britannian Adenin suojelusalaisten maiden emiirikuntia. Monien vuosien ajan, aina vuoteen 1934 asti, Britannian hallitus on yrittänyt palauttaa itselleen nämä emiirikunnat ja alistaa Jemenin vaikutuksensa alaiseksi, turvautuen usein sotatoimenpiteisiin Jemeniä vastaan ja ilmapommituksiin.

Näissä olosuhteissa Italia luonnollisesti on ruvennut käyttämään hyväksi Jemeniä taistelussaan Englannin meriherruutta vastaan. Syyskuussa vuonna 1926 Jemenin pääkaupungissa Sapaassa, pyhässä kaupungissa, johon faktillisesti ei päästetä ulkomaalaisia, allekirjoitettiin italialais-jemeniläinen sopimus, Jemenin ensimmäinen sopimus europalaisen vallan kanssa. Tämän sopimuksen mukaan Italia sai kauppaetuja ja samalla sitoutui varustamaan imamin kaikella välttämättömällä, myöskin sotatarpeilla.

Vähän ennen sopimuksen allekirjoittamista Jemenin kanssa Italian lehdistö ilmoitti Italian sotajoukkojen menestyksellisistä operatsioista Afrikassa, Englannin Somalin rajalla. Somalin aluetta Italian hallitus tavoitteli vuonna 1915 tehdyn salaisen Lontoon sopimuksen mukaan, jolla Italialle luvattiin siirtomaakorvauksia esiintymisestä sodassa Ententen valtojen puolella. Joulukuussa vuonna 1925 Italia saavutti, että sille siirtyi tärkeä strateginen punkti Libyan ja Egyptin välisellä rajalla — Dzherabubin keidas.

Käyttäen hyväkseen Britannian vaikeuksia Idässä Mussolinin hallitus on kaikin keinoin pyrkinyt lujittamaan asemiaan siellä Englannin kustannuksella.

Suuri konflikti Arabiassa keväällä vuonna 1934 — sota Ibn-Saudin ja imam Jahjan välillä, mikä päättyi Jemenin tappioon, — oli heijastusta englantilais-italialaisesta kilpailusta Punaisella merellä. Yritys laskea maihin italialaisia sotajoukkoja Hodeideen, Jemenin pääsatamaan, silloin kun Ibn-Saudin sotajoukot valloittivat sen, epäonnistui. Tosin Italia jo vuonna 1932 oli solminut Ibn-Saudin kanssa sopimuksen muodostaakseen itselleen uuden baasiksen tuleville operatsioille Abessiniaa vastaan. Tämä ei ehkäissyt fasistisia agentteja samana vuonna kiihoittamasta kapinaan Ibn-Saudia vastaan Asirin heimoja, missä Italian kapitaali oli saanut naftakonsessioita.

Italian aktiivisuutta Aasiassa ja Afrikassa kuvaavat Italian kuhinkaan matkat Erythrejaan (syyskuu v. 1932), Egyptiin (helmikuu v. 1933) ja Somaliin (lokakuu v. 1934). Joulukuussa v. 1933 Roomassa pidettiin Aasian yliopistojen ylioppilaiden kongressi, johon Mussolini osallistui muodostaakseen ideoloogisen maaperän Italian tunkeutumiselle Itään. Maaliskuussa v. 1934 Mussolini piti "historiallisen" puheen Italian tehtävistä Aasiassa ja Afrikassa.

Italialais-abessinialainen sota edisti voimien uudestiryhmittymistä myöskin Arabian niemimaalla. Britannian hallitus on onnistunut hyväksikäyttämään Italian uhkaa Arabian emiirien lähentämiseksi loosungilla — arabialainen blokki Italian mahdollista agressiota vastaan. Tämä on lujittanut Englannin asemaa muhamettilaisessa Idässä. Vuoden 1936 aikana on solmittu useita sopimuksia arabialaisten maiden välillä (Irak ja Saudia, Saudia ja Egypti). Englanti onnistui elokuussa v. 1936 allekirjoittamaan liittosopimuksen Egyptin kanssa. Huhtikuussa vuonna 1937 pitkien neuvottelujen jälkeen Jemenin hallitus yhtyi "sopimukseen liitosta, muhamettilaisesta ystävyydestä ja arabialaisesta veljeydestä", jota johtaa Ibn-Saud ja joka faktillisesti on suunnattu Italiaa vastaan.

Vastaukseksi Mussolini on ryhtynyt uuteen "muhamettilaiseen hyökkäykseen". Maaliskuussa vuonna 1937 hän teki matkan Libyaan, missä hän antoi suurisuisia julistuksia Idän muhamettilaisille ja lupauksia osoittaa heille "suojelusta" sekä pani vyölleen "Islamin miekan". Tämän miekan englantilaisvastainen kärki oli silminnähtävä. Mussolini suoraan julisti, että hänen taistelunsa Englantia vastaan Idässä ei ole päättynyt.

Näissä olosuhteissa Italian ja Jemenin välisen sopimuksen uudistaminen paljastaa fasistisen Italian aikomuksen muodostaa englantilais-arabialaisessa blokissa halkeama, joka on suunnattu sitä vastaan. Kuinka vakavaksi tämä halkeama muodostuu, on vaikea sanoa, mutta sanomalehtien ilmoituksista näkyy, että Mussolini ei ole säästellyt lahjuksia. Pyrkiessään säilyttämään vaikutuksensa Arabian Idässä hän on mennyt huomattaviin aineellisiin uhrauksiin. Viimemainitut johtuvat vain siitä, että taistelu Punaisella merellä on vain jatkoa siinä taistelussa, jota Italian fasismi käy Välimeren herruudesta.

Muodostaessaan strategisia baasiksia Välimerellä Englantia ja Ranskaa vastaan Mussolini on kiinnostettu Britannian asemien heikentämisestä Punaisella merellä. Tässä valossa uusi italialais-jemeniläinen sopimus merkitsee Italian agression jatkuvaa etappia ja sen päämääränä on valmistella baasista Britannian imperiumin meriherruuden hävittämiseksi.

V. PETRIN.
("P r a v d a")

Japanin militaristien petomaisuuksia

KIINAN KAUPUNKIEN JATKUVIA POMMITUKSIA

Tokio, (TASS). Japanin meri-ilmailuvoimat lokakuun 1 päivänä uudelleen pommittivat Kiinan useita kaupunkeja. Pommituksen alaiseksi joutuivat Tzjanin ja Guansin kaupungit (Tzjansun maakunnan koillisosassa), Benpu Anhuein maakunnassa, Nantshan Tzjansin maakunnassa, Tjanhe Kantonin lähellä, ym. kaupungit.

Kuten Domei Tsusin tiedoittaa, lokakuun 2 päivänä Japanin merilentokoneet 3 kertaa pommittivat Kantonia ja sen ympäristöä.

Shanghai, (TASS). Lokakuun 1 päivänä Detshzhoun yllä (Shandun maakunnassa) lentänyt japanilainen lentokone heitti pommin Tulunin keskikouluun. Yksityiskohtia ei tiedetä.

Samana päivänä nähtävästi Formosan saarelta lentäneet japanilaiset lentokoneet pommittivat Nantshanin ja Shanzhaon kaupunkeja Tzjansin maakunnan itäosassa. Shanzhaossa tuhoutui koulu ja yhteisasunto.

Vasta nyt on saatu tietää, että japanilaiset lentokoneet syyskuun 26 päivänä ovat hävittäneet vähäntunnetun pienen kaupungin Suijuanin Kantonin—Hankoun rautatien varrella. 200 ihmistä sai surmansa.

Tietotoimisto Central News tiedoittaa, että japanilaisten sotalaivojen komentajisto maailman yhteiskunnallisen mielipiteen suuttumuksesta välittämättä jatkaa kiinalaisten kalastaja-aluksien upottamista etelä-Kiinan vesillä. Vasta hiljattain japanilaiset upottivat 10 kalastaja-alusta Huanlanin lähellä, 9 Tzjaofuguanjan lähellä ja 13 Svatoun luona. 450 kalastajaa on saanut surmansa.

Japanin lehdistön kamppailu Englantia vastaan

Tokio, 3 lokak. (TASS). Kaikki japanilaiset lehdet ovat alkaneet räikeän kamppailun Englantia vastaan, syyttäen Englantia siitä, että se on "ei ainoastaan herättänyt japanilais-kiinalaisen konfliktin, vaan lisäksi jatkaa voimakkaan moraalisen ja aineellisen avun antamista Kiinalle".

"Nizzi-Nizzi" pääkirjoituksessaan "varoittaa" Englantia "Nankinin hallituksen tukemisen virheellisestä politiikasta". Sanomalehden mukaan, Englannin olisi aika ymmärtää, että "paitsi Japania, kukaan ei olisi maailmassa ottanut itselleen Englannin oikeuksien ja intressien puolustamisen ja turvaamisen taakkaa Kiinassa". Lehti kehoittaa Englantia "ottamaan puolueettoman syrjästäkatsojan kannan japanilais-kiinalaisessa konfliktissa".

"Tzjugai siogio" pääkirjoituksessaan räikeässä sävyssä kritikoi Englannin ehdotusta Tyynen Valtameren maiden konferenssin koollekutsumisesta moraalisen painostuksen osoittamiseksi Japania kohtaan.

Ruotsalainen lehti SSSR:n ja pohjoismaiden lähentymisestä

Tukholma, (TASS). Ruotsalainen sanomalehti "Arbeted" julkaisee pääkirjoituksen otsikolla "Yhteistoiminta SSSR:n kanssa". Kirjoituksessa korostetaan, että demokraattisten maiden ja Sovettiliiton intressien yhtenäisyys rauhan puolustamisessa kasvaa jatkuvasti.

"Yhä kasvava vaara agressiivisten Europan valtioiden taholta, — sanotaan kirjoituksessa, — velvoittaa pohjoismaat tarkistamaan ulkopoliittisen orientoitumisensa yhä suurempaan lähentymiseen SSSR:n kanssa".

Japanilaisvastaisia miitinkejä Yhdysvalloissa

New York, (TASS). "Madison Square Gardenissa" (kaikkein suurin sali New Yorkissa) oli "Sotaa ja fasismia vastaan käytävän taistelun tarkoituksessa perustetun Yhdysvaltojen liiton" järjestämä 15-tuhantinen miitinki. Miitinki hyväksyi päätöslauseen, jossa kehoitetaan japanilaisten tavaroiden boikottiin.

Miitingin nimessä lähetettiin Rooseveltille sähkösanoma, jossa vaaditaan Washingtonissa solmitun yhdeksän valtion sopimuksen sovelluttamista Japania kohtaan. Merimiesten ammattiliiton puheenjohtaja Carren ilmoitti miitingissä, että ammattiliitto vaatii sotatarpeiden viennin kieltoa Japaniin.

Japanilaisvastaisia miitinkejä on ollut myöskin Pittsburgissa ja Washingtonissa.

Aseiden takavarikointi Ranskan fasisteilta

Paris, (TASS). Ranskan monissa kaupungeissa poliisiviranomaiset ovat suorittaneet kotitarkastuksia fasististen ainesten luona, jotka kuuluvat Doriotin ja De la Rocin ryhmiin.

Kotitarkastuksissa on löydetty kolme konekivääriä, 22 kivääriä, 30 revolveria, useita tuhansia patrooneja ja muita aseita.

Oson työ saatava hereille

Matroosan punktillakin on olemassa Osoaviahimin järjestö, vaikka siitä ei monikaan työläinen tiedä mitään, sillä se nukkuu täydellisesti. Kesän aikana on Oson järjestö järjestänyt vain yhden ampumakilpailun elokuun 1 päivänä ja saman kuun 3 päivänä — uusintavaalikokouksen, jossa valittiin Oson jatsheikan uusi neuvosto ja revisionikomitea, sekä edustajat rajonikonferenssiin, jotka eivät siellä edes suvainneet osallistua. Nyt uusintavaaleista on kulunut aikaa jo lähes kaksi kuukautta, mutta tov. Hodunov, jonka tehtäväksi annettiin uuden neuvoston koollekutsuminen, ei ole vielä tehnyt mitään.

Oson jatsheikan puheenjohtaja, kommunisti Martikkala on myöskin laiminlyönyt koko Oson toiminnan. Hän ei ole edes järjestänyt uuden neuvoston kanssa työn vastaanottoa vanhalta neuvostolta.

Matroosan Oson jatsheikalla on olemassa kaikki mahdollisuudet vilkkaaseen toimintaan. Punktilla työskentelee yli 800 työläistä, mutta Oson jäseninä on ainoastaan 40 henkilöä.

Suurin osa Matroosan työläisistä on suomenkieltä taitavaa, mutta tämä ei merkitse sitä, että piirin tulisi toimia ainoastaan suomenkielellä. Piiritoimintaa on järjestettävä venäjän, karjalan, tatarian ja suomen kielillä.

On vedettävä Oson jäseniksi parhaimmat työläiset.

Puoluejärjestön on tuettava Oson järjestön toimintaa.

P. V.

Orientoiduttava etumaisten mukaan

Kontupohjan lespromhoosin kaikilla metsätyöpunkteilla alettiin syys- ja talvihakkuukausi lokakuun 1 päivänä. Plaanin mukaan piti mainittuna päivänä rajonin kolhooseista siirtyä metsätöihin 140 henkilöä, mutta kolhoosit mainittuna päivänä eivät lähettäneet yhtään metsätyöläistä punkteille. Tämän vuoksi metsätyöt alettiin yksinomaan kaaderityöläisten voimilla. Tällä kertaa työskentelee puutavaran hakkuussa ja ajossa 300 kaaderityöläistä.

Syys- ja talvihakkuiden alkamispäivästä lähtien metsätyöpunkteilla alkoi kehittymään laaja sosialistinen kilpailu ja stahanovilainen liike. Lespromhoosin 93 tuhansikkoa ottivat itsesitoumuksen hakata syys- ja talvihakkuukauden aikana yhteensä 138 tuh. festmetriä ja ajaa teiden varsille 71 tuh. festmetriä. Baiguban metsätyöpunktin parhaat stahanovilaiset **Ignatjev** ja **Skottijev** hakkaavat keskimäärin 18—20 festmetriä puutavaraa päivässä.

Onegan metsätyöpunktin autonkuljettaja-stahanovilaiset **Nizikov, Krivorutshko** ja **Golubev** ovat sitoutuneet neljännen kvartaalin aikana ajamaan 4.500 festmetriä puutavaraa. Lokakuun 3 päivänä he ryhtyivät täyttämään ottamiansa itsesitoumuksia.

Kontupohjan rajonin kolhoosien on täytettävä kaksipuoliset sitoumuksensa ja siirryttävä metsätyöpunkteille kuten sopimukset edellyttävät.

Talsi.

Osoaviahimin Karjalan ilmailuklubin lentokoulun oppilas tov. Anna SHATKOVA ryhmän komentajan tov. SBITNEVIN kanssa lentokoneen hytissä lentoon lähdön edellä.
Foto J. Roskin.

Kuulumisia Kemin autobaasalta

"Karjalanauton" Kemin autobaasa on toiminut jo v. 1929 asti. Sen autoliikenne (pääasiallisesti matkustajaliikenne) tuottaa vuosittain 55.000—60.000 ruplaa puhdasta voittoa. Mutta matkustajien palveleminen baasalla on järjestetty sallimattoman huonosti. Useita satoja ihmisiä matkustaa Kemin—Uhtuan linjalla, joka on 182 kilometriä. Kemiin tultuaan joko Uhtualta tai muualta, matkustajat joutuvat tuntikausia odottamaan autojen lähtemistä ulkoilmassa olkoon ilma minkälainen tahansa. Matkustajat joutuvat hakemaan suojapaikkaa huonolta ilmalta baasan työläisten asunnoissa, mikä ympäri vuorokausia häiritsee baasan työläisten rauhaa.

Jo olisi aika järjestää baasalle vastaava odotushuone ja vaikkapa alkeellisimmat kulttuuriolot matkustajille, sillä mahdollisuudet siihen ovat olemassa. Matkustajien kohtelu, niin Kemissä kuin myöskin Sommalla ja Uhtualla on hyvin tylyä ja byrokraattimaista. Matkalippuja usein myydään jonnekin välipysäkille, eikä pääteasemalle asti.

Baasalla on kolme matkustaja-autoa, jotka ovat välittäneet liikennettä jo vuodesta 1932 asti, mutta remonttia ei niissä ole suoritettu muuta, kuin mitä Kemissä mekanikko Malikin on voinut tehdä. Autojen on ajettava kapitaaliremonttiin asti 70 tuhatta kilometriä, mutta näillä autoilla on ajettu kapitaaliremontitta niin kauan, että ne ovat jo moninkertaisesti tienanneet hintansa saamatta perusteellista remonttia, puhumattakaan uusien matkusta-ja-autojen hankkimisesta baasalle.

"Karjalanauto" on tästä kaikesta tietoinen, mutta millään tavalla ei ole asiaan reageerannut.

Baasalla on ilmennyt myöskin mekanisoimisvastaisia mielialoja. Esimerkiksi Lankisen aikana baasalle hankittiin sorvi, jota kuitenkin pidettiin pitkiä aikoja nurkassa käyttämättä, puolustelemalla sitä sillä, ettei ole muka sähköä sen käyttämiseksi. Mutta nyt, kun vanhimman mekanikon alotteesta sorvi asetettiin paikalleen ja vanha "GAZ"-moottori sitä pyörittämään, joka kuluttaa vain muutaman kilon bensiiniä päivässä, Lankisenkin on täytynyt tunnustaa, että sorvin olisi sittenkin saanut ottaa käyntiin aikaisemmin. Malikin on nyt ehdottanut keksimänsä ilmakompressorin sisuskumien täyttämistä varten, mutta baasan johto ei ole ottanut sitä käytäntöön. Ehdoituksesta on tiedotettu trustiin, mutta vastausta ei ole kuulunut. Sitävastoin trustin johtaja Solovjev baasalla käydessään on uhannut sakottaa mekanikkoa siitä, että hän ei ole muka mekanisoinut verstaan työtä, samaanaikaan, kun itse ei ole auttanut baasan mekanisoimista eikä reageerannut baasan ehdoituksiin.

Yhteiskunnallisen omaisuuden säilyttämiseen baasalla ei myöskään kiinnitetä huomiota. Autobaasan ympärillä ajelehtii auton raameja, resorien päitä, pultteja ja muttereita, mutta mitään ei ole tehty niiden korjaamiseksi. Samoin poltto- ja rasva-aineiden käsittelyssä ja säilytyksessä on paljon puutteellisuuksia. Esimerkiksi, Sommalla on bensiinimittari, mutta betonisuoja puuttuu ja letku on rikki, joten bensiiniä vuotaa maahan. Autojen bensiinisäiliöitä täytetään suoraan ämpäreillä, jonka johdosta menee hukkaan kallista polttoainetta, ja polttoaineen kulutuksessa ei ole minkäänlaista kontrollia.

Baasan toimitsijoiden yhteiskunnallinen kokoonpano kaipaa myöskin tarkastamista. Kirjanpito-osastolla työskentelee ihmisiä, jotka ovat olleet syytettyinä RL:n 58 pykälän nojalla. Jos otamme huomioon kaikki ne puutteellisuudet ja epäkohdat, mitä on baasalla, esimerkiksi, matkustajaliikenteestä saatujen varojen käytössä autonajajien taholta (Beljajev), niin on aihetta ajatella, että voivatko nämä ihmiset rehellisesti suhtautua yhteiskunnallisten varojen hoitoon.

Baasalla on hyviäkin työntekijöitä (Samoilov Jaakko, Jermolajev, Malikin, Juntunen, Vatanen, Nikitin ym.), jotka kelpaavat esimerkiksi toisille autojen hoidossa ja yhteiskunnallisen omaisuuden suojelemisessa, mutta trusti ja baasan johto eivät ole kiinnittäneet huomiota siedettävien elinehtojen luomiseen heille.

Baasan asioita on käsitelty työläisten tuotannollisissa neuvotteluissa ja ammattiliittokokouksissa ja pyydetty apua "Karjalanautosta", mutta tuloksetta. "Karjalanauton" johdon olisi lopultakin tartuttava, niin Kemin kuin myöskin Karjalan muiden autobaasojen asioiden järjestämiseen, sillä ne ovat laitoksia, joilla on suuri taloudellinen merkitys ja joiden kuntoonsaattamisesta ja tuottavasta työskentelystä riippuu myöskin Karjalan rajonien taloudellisen elämän kehitys ja kulku.

S. S—la.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

KARJALAN ASSR:n NKVD:n MILIISIHALLINNON VALTION AUTOINSPEKTSIAN MÄÄRÄYS

SSSR:n NKVD:n elokuun 15 päivältä v. 1936 julkaistun päiväkäskyn N:o 343 perusteella, lokakuun 1 päivästä v. 1937 suoritetaan Karjalan koko auto-mototransportin teknillinen vuositarkastus ja valtion numeroiden ja teknillisten todistuksien vaihto.

Teknilliseen tarkastukseen tuodut autot on oltava täysin puhtaita ja teknillisessä kunnossa, sekä varustettu välttämättömillä työvälineillä matkalla vaadittavaa remonttia varten.

Kaikissa kuorma-autoissa, siihen lukien myöskin NKO:n ja NKVD:n autot on oltava varustettu uusilla numeromerkeillä, kirjoitettuina valkoisella maalilla tavarakorin kolmeen laitaan. Jokaisen numeron eteen on kirjoitettava kaksi kirjainta LK.

Numeroiden sekä kirjainten koko on oltava allaolevassa taulukossa osoitettua kokoa (katso taulukko).

Autojen kantoisuus

		1,5 tonnista 2,5 tonniin	3—10 tonniin
Korkeus:	Kirjaimet ..	220	300
	Numerot ...	200	272
Leveys:	Kirjaimet ..	175	238
	Numerot ...	130	175
Vahvuus:	Kirjaimet ..	40	55
	Numerot ...	33	36
Miinusviivan pituus		63	85
Leveys		33	36
Kirjainten välin leveys ..		63	85
Kirjainten ja numeroiden välin leveys		150	204
Numeroiden välin leveys		50	68

Jokaisesta teknilliseen tarkastukseen tuodusta auto-motovaunusta talousjärjestön on esitettävä kuitti maksun suorittamisesta Valtionpankkiin valtion hyväksi: teknillisestä tarkastuksesta 15 ruplaa ja numeromerkistä 15 ruplaa, yhteensä 30 ruplaa.

Kapitaaliremontissa olevat autot on esitettävä teknilliseen tarkastukseen remontista päästön jälkeen.

Tarkastusajasta ja omistetuista uusista numeroista jokaiselle autotaloudelle tullaan ilmoittamaan erikseen.

AKSSR:n NKVD:n TTNH:n päällikkö miliisiluutnantti Andrejev.
Valtion autoinspektsion päällikkö Uljtshenko.

ILMOITUS

Karjalan Valtion Pedagoginen instituutti ilmoittaa oppilaiden vastaanoton instituutin 8-kuukautisille valmistaville kursseille.

Kurssien työ on katsottu tuotannosta irroittamalla ja tuotannosta irroittamatta.

Kursseille otetaan keskikoulun 9:n luokan, teknikumien ja rabfakien päättäneitä.

Asuntoja kurssilaisille ei anneta, mutta tarvitseville maksetaan asuntovuokran maksamiseksi 20 ruplaa kuukaudessa.

Kursseille haluavat lähettävät instituutin tirehtöörille anomuksen ja seuraavat todistukset:

1) **Syntymätodistuksen.**
2) **Todistuksen koulun päättämisestä.**
3) **Todistuksen terveydentilasta.**
4) **Kolme valokuvaa.**
5) **Elämäkertaselostuksen.**

Anomukset ja todistukset lähetettävä osoitteella: Petroskoi, Leninin katu 89, Pedinstituutti.

Opiskelu alkaa marraskuun 1 päivänä.

V. t. tirehtööri: P. Gribkov.
1969

Tarvitaan asunto Sovettikirjailijoiden liiton työntekijälle. Käännyttävä Karl Marxin katu 40, huone 5, tai puhelimella 5-65 ja 11-19.

N:o 1978

Ленинградской Главширпотребан контора суаттау предприятиэлоен и организациэлоен тиэдох, што се оттау вастах заявкат Казанскойн заводан кирьютанда машинкойлла «Яналиф» вуодекси 1938 левейлöен кареткоен кера.

а) латинизированнойн шрифтойн кера. Комин и Карьялан клавиатуран кера.

б) Венäлайзен шрифтан кера. Заявкат пидäу олла аннетту тäмäн вуввен октябрякуун 15 пäйвäх меннессä Ленинградскойн Главширпотребан Конторах —

Гор. Ленинград кан. Грибоедова д. № 6.

KINOTEATTERI "PUNA-TÄHTI"

Lokakuun 6 p:nä 3 päivä-kinoseanssia
Äänifilmi

SANKARIN JÄLKIÄ MYÖTEN

illalla taiteellinen filmi

"KOPPI N:o 79"

alkaa: 6, 7:30, 9 ja 10:30 illalla.
Lokakuun 7 ja 9 p:nä äänifilmi
"KOLME TOVERUSTA"

ILMOITUS

Karjalan Narkomprosin yhteyteen tulee avatuksi koulu aikuisia varten, jossa opiskelu tulee tapahtumaan kirjeenvaihdon välityksellä.

Tasavaltamme jokaisella kansalaisella on mahdollisuus kohottaa tietojaan keskikoulun tietomäärän puitteissa tuotannosta irtaantumatta. Kirjeenvaihdon välityksellä opiskelu ei sido opiskelijaa opiskelun aikatauluun. Opiskelijoille tulee järjestetyksi konsultatsionipunkteja asuinpaikkansa lähimpiin kouluihin.

Kouluun otetaan miehiä ja naisia ikärajasta riippumatta. Vastaanotto suoritetaan 5 ja 8 luokille.

Kouluun haluavien on lähetettävä anomus, täytettävä kyselykaavake ja suoritettava kontrollityöt kouluun pääsyä varten, jotka tulevat lähetetyksi anomuksen saamisen jälkeen.

Yksityiskohtaisempia tietoja ja ohjeita lähetetään haluaville heidän pyynnöstään, kun pyytäjä lähettää pyyntönsä mukana 20 kopekan postimerkin. Opiskelu alkaa marraskuun 1 päivästä v. 1937. Anomuksia otetaan vastaan lokakuun 15 päivään asti.

Jokainen kouluun kirjoittautunut voi koulun kautta tilata oppikirjan "Keskikoulu kotona", joka ilmestyy joka kuukausi ja jokaista luokkaa varten venäjän, suomen ja karjalan kielellä erikseen. Tilausmaksu neljättä luokkaa varten vuodessa on 12 ruplaa ja kahdeksatta luokkaa varten 18 ruplaa.

Ilmoitukset ja kyselyt, mukaanliittämällä postimerkin, on lähetettävä osoitteella: Petroskoi, Kirovin tori, talo 6, puhelin 1-76, tasavallan kirjeellisen aikuisten koulun johtajalle.

Huomautus: Halukkaat voivat opiskella koulussa eri aineita.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИЙ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1267 Заказ № 3370 Тираж 5508